

МИ ОСОБЛИВІ

«Не самим хлібом житиме людина, але
кожним словом, що виходить з Божих уст»
(Матв. 4:4).

ВІЧНИЙ СКАРБ

№ 3 Березень 2016

Щомісячна християнська газета

www.lifesource.com.ua

«Жінка чесотна – корона
для чоловіка свого»
(Прип. 12:4).

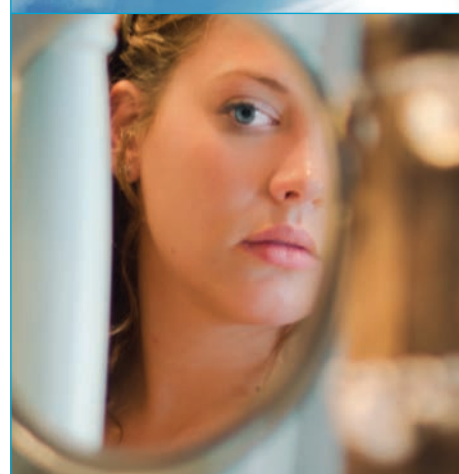
**ЖІНКИ: МИ
ОСОБЛИВІ**

2

**ІДЕАЛЬНА
ЖІНКА**

5

**УПЕРТІ
МАЛЮКИ**

10

KIBI

11

Весна настає

Подивіться: весна настає!
Теплий вітер обличчя лоскоче,
Півень воду з калюжі вже п'є,
І Дніпро вже відкрив сині очі.

Хоч не видно іще катерів,
І човни ще стоять на приколі, –
Цвірінчать горобці на зорі:
Скоро їжі в них буде доволі.

Прилетять із далеких країн
Ластівки, журавлі, соловейки
І пісні заспівають свої,
Прославляючи рідну земельку.

Ми подякуєм Богові знов
За весну, що її дочекались,
І за те, що найвища любов
Від Ісуса нам в спадок дісталась.

Подивіться: весна настає!
І в твоєму хай серці настане!
Хай з ріки воно Божої п'є
І ніколи тоді не зів'яне!

Михайло Михайлюк

Милой маме

Благодарность я в сердце ношу
Для тебя, моя милая мама,
И у Господа Бога прошу,
Чтоб хранил Он тебя постоянно.

Чтобы мир и здоровье давал,
Отгонял от тебя силу вражью,
И года чтоб твои продлевал
Для спокойствия, радости нашей.

Чтоб отдали частицу долгов
За заботы твои, дорогая.
Пусть Господь тебе нашу любовь –
Ту, что шла от тебя, возвращает.

Михаил Михайлюк

Взгляд с детства

Мне с детства светит в душу нежный взгляд
И самая прекрасная улыбка.
Они, как прежде, ласково велят:
«Дружку в ладошки радости насыпь-ка!»

Я улыбаюсь радостно тебе
И дорогому мне воспоминанью.
Моя родная! Ты одна в судьбе,
И ты верна прекрасному призванью.

Лишь в материнском сердце есть всегда
Бальзам, подобный Божескому чуду.
Хоть стаей птиц проносятся года,
Я это чудо вечно помню буду.

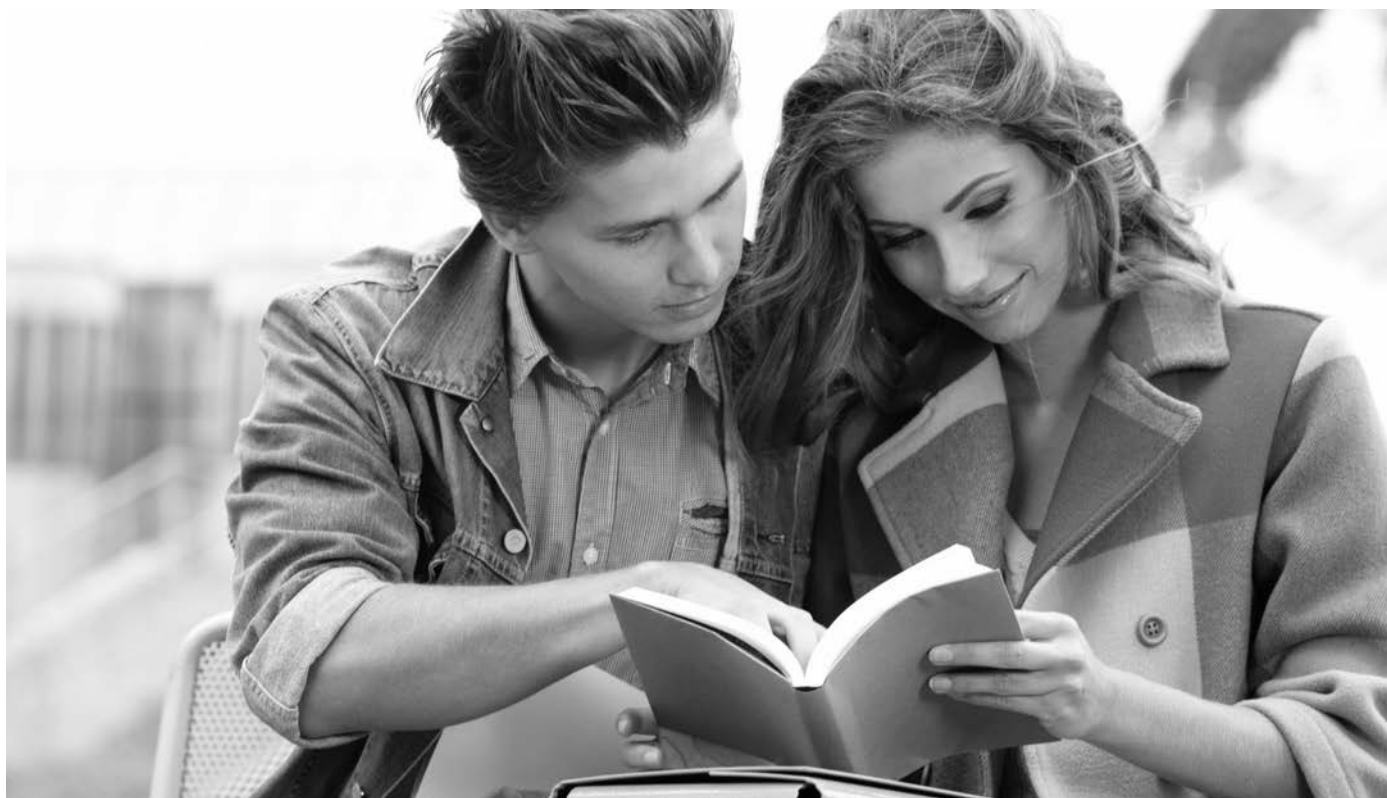
Ведь сколько б мы ни падали порой,
Терпя от новых ссадин жизни жгенье,
Спешили, даже мысленно, домой
Испить твою любовь и утешенье.

И на душе уютно и тепло,
Когда сегодня ты, как в детстве, рядом,
Хоть с той поры немало лет прошло,
Храню твой юный образ с нежным взглядом.

Не прячь морщинки, милая, не прячь,
Я их с любовью, нежно расцелую.
Плывет по небу солнца яркий мяч
От горизонта детства в жизнь большую.

Ольга Бокова

ЖІНКИ: МИ ОСОБЛИВІ

«Того дня, як створив Бог людину, Він її вчинив на подобу Божу. Чоловіком і жінкою Він їх створив, і поблагословив їх. І того дня, як були вони створені, назвав Він їхнє ймення: Людина» (Бут. 5:1, 2).

Премудрість Творця викликає захоплення. Він створив дві рівні одна одній особистості, скріпив їх навіки міцною любов'ю і дружбою. Проте також наділив їх унікальними якостями, так що вони взаємно доповнюють одне одного і складають єдине ціле.

Чоловіки і жінки співпрацюють для досягнення спільних цілей. Проте слід визнати, що існують відмінності в образі їхнього мислення і сприйнятті навколишнього світу.

Загадкова «жіноча логіка» дивувала чоловіків усіх поколінь. «Немає нічого парадоксальнішого за жіночий розум... Щоб осягнути його діалектику, треба перевернути у своєму розумі всі шкільні правила логіки», – писав поет Михайло Лермонтов. Ця думка співзвучна з висловом Івана Тургенєва: «Чоловік може, наприклад, сказати, що двічі по два не чотири, а п'ять або три з половиною, а жінка скаже, що двічі по два – стеаринова свічка».

Як би комічно не звучали ці слова, наука доводить, що чоловічий і жіночий мозок мають різну будову. Наприклад, у зонах мозку, які відповідають за логічний аналіз, у чоловіків міститься приблизно в шість разів більше сірої речовини, що забезпечує обробку інформації, а в жінок – у дев'ять разів більше білої речовини, яка передає інформацію до центрів контролю рухів, емоцій і мови. Це пояснює їхню схильність

до прийняття «чуттєво-емоційних» рішень. Чоловіки ж схильні більш ретельно зважувати всі фактори і приймати чітко обґрунтовані логічні рішення.

Словниковий запас у жінок переважно більший і витонченіший, ніж у чоловіків. І річ не тільки в тім, що в жіночому мозку більше каналів, через які проходить обмін інформацією. У чоловіка за функцію мови відповідає ліва півкуля головного мозку, а у жінок ця функція є і в лівій, і в правій півкулях.

Створюючи чоловіка та жінку, Господь заздалегідь заклав у них усе необхідне для виконання особливих ролей у сім'ї та суспільстві. Чоловік відповідає за добробут і прийняття стратегічних рішень. Він – керівник і захисник. А жіноча інтуїція, клопітливості і увага незамінні в різних сферах діяльності. Її чуйність, емоційність і естетичне сприйняття наповнюють життя особливими барвами.

Як використовувати жінку свої особливі дарування? У Біблії написано: «Мудра жінка будує свій дім, а безумна своєю рукою руйнує його» (Прип. 14:1). Навіть можливості свого язика жінка може використовувати або на добро, або на зло. Премудрий цар Соломон сказав: «Жінка сварлива – як ринва, що з неї вода тече завжди» (Прип. 19:13). Іншим представницям прекрасної статі присвячені такі натхненні рядки: «Свої уста вона відкриває на мудрість, і милостива наука її на язичі» (Прип. 31:26).

Незважаючи на всі зусилля сучасних жінок виглядати сильними і змагатися з чоловіками, вони за природою своєю залишаються фізично

слабшими. Це виражається зокрема в тому, що вони більше схильні до хвороб і важче переживають наслідки порушення правильного способу життя. За Божим задумом жінка повинна бути особливо обережною та розсудливою. Інакше до неї можна буде застосувати невтішне висловлювання з Книги притовістей 11:22: «Золотая сережка в свині на ніздрі – це жінка гарна, позбавлена розуму».

Жінки потребують особливої турботи та уваги. Вони гостріше відчують біль. І це пояснюється не тільки їхньою високою емоційністю. Пластичні хірурги виявили дивний факт: на шкірі обличчя в жінки є в середньому 34 нервових рецептори на квадратний сантиметр. У чоловіків їх удвічі менше – тільки 17. Саме тому больові відчуття представниць прекрасної половини людства значно вищі. Не випадково Слово Боже звертається до чоловіків з особливою настановою: «Чоловіки, любіть своїх дружин і не будьте суворі до них» (Кол. 3:19); «Так само чоловіки: живіть зі своїми дружинами в порозумінні, поводячись мов з тендітною вазою» (1 Петра 3:7).

Чоловіки і жінки – різні. Проте біля ніг Ісуса Христа стираються всі відмінності. Господь любить нас однаково сильно і ніжно. І кожному з нас Він дарує Своє спасіння. «Бо ви, що в Христа хрестилися, в Христа зодягнулися. Нема юдея, ні грека; нема ані раба, ані вільного; нема чоловічого роду, ні жіночого; бо в Ісусі Христі ви всі – одно» (Гал. 3:27, 28).

Н. Вороніна

ТРИ ПОРИ РОКУ

Свєгенія Чернова

Щороку я сумую за літом. Хоч це: нещадна спека, переповнені пляжі, задуха та вкриті шаром пилу дороги. І все ж мені літа хочеться.

А ще мені подобається осінь з її дощами кілька днів поспіль, зі світанками з пахощами мокрого листа, з підступними заморозками та похмурими скупченнями важких хмар. Хоч головне в осені – очікування Нового року.

Зима – теж непогана пора року. Холодне сонце, здається, віддалилося, під чоботами – скрипуча "музика", мільйони сніжинок кружляють у відблисках вуличних ліхтарів і, звичайно ж, довшоочікувані пахощі соснового гілля, вереск дітлахів за вікном та бій новорічних курантів.

Однак найважче очікувати весну. Січень, лютий, березень... І ось, нарешті, перша сором'язлива зелень, подих теплого вітерця, неповторна свіжість бруньок, сонце, яке лагідно пестить обличчя м'якими променями-пальцями, та ні з чим

незрівнянний аромат пробудження життя. У моєму внутрішньому світі довгий час існувало, образно кажучи, лише три пори року. Не скажу, що жилося мені вкрай погано, однак чогось бракувало. І ось одного разу я зрозуміла: весни. Мабуть, я просто не помічала під пожовклим листям, білосніжними заметами та розпеченим літнім піском її справжню – живу, світлу, таку, до якої можна доторкнутися, вдихнути.

Кажуть, чудес не буває. Однак виявилось, що це не так. Варто лише зануритися в новонароджену весну – і все змінюється. Оскільки вона складається з надії, нестримного прагнення до сонця та віри в нове життя. У день, коли Господь став моїм Батьком, я відчула, як у моєму світі воскресла весна. І раптом з'ясувалося, що на світі безліч прекрасного і що для щастя потрібно зовсім небагато, а в усьому, що відбувається навкруги, є свій бездоганний сенс. І в моєму існуванні на землі також.

Обійми Ісуса

У протестантському соборі, що в Копенгагені (Данія), за вівтарем знаходиться особлива скульптура. Після багатьох тижнів праці у власній студії датський скульптор Альберт Торвальдсен (1770-1844) створив величну фігуру Ісуса. Він зробив її такою, як уявляв собі Христа: могутні руки, простягнені в наказовому жесті, голова, переможно піднята вгору. Завершивши роботу, Торвальдсен зачинив студію, аби глина застигла, перш ніж потрапити на ливарний завод для виливання бронзової фігури.

Після повернення його охопив жах від побаченого. Під час сильної зливи до кімнати просочилася вода та пошкодила скульптуру. Могутня статура втратила свій попередній вигляд, гордо піднята голова похилилася вперед, а високо підняті руки опустилися додолу. У відчаї скульптор схопив молоток, аби розбити скульптуру, однак, поглянувши на неї ще раз, не зміг її знищити. Він пішов, сповнений жалю. Кілька тижнів потім Торвальдсен повернувся до студії разом зі своїм приятелем, сповнений рішучості повернути скульптурі попередній образ Мужа з Галилеї. Однак, побачивши скульптуру, чоловіки завмерли від несподіванки. Купаючись у сонячному промінні, що пробивалося крізь вікно, Христос, здавалося, був сповнений співчуття. Його руки були простягнені, готові обійняти людство. Схилена голова, здавалося, висловлювала заклик: «Прийдіть! Я розумію ваші потреби». Перед митцями постав співчутливий Спаситель!

Простягнені руки – це природний жест любові та привітності. Наступного разу, очікуючи свого рейсу в аеропорту чи на вокзалі, поспостерігайте за тим, як люди вітають одне одного. Нещодавно, очікуючи на сина, що прибув рейсом з Гонолулу, я побачила молодого чоловіка з великим гарним букетом квітів та повітряною кулькою з написом: «Ласкаво просимо додому, Тесс». Він тихо сидів, пильно дивлячись на вхід, звідки прямував натовп пасажирів. Невже вона не прилетіла? Мені було боляче за нього. Зрештою дівчина з'явилася, майже остання з усіх, що прилетіли цим рейсом. Плачучи та сміючись, вони кинулися в обійми одне одного, зім'явши при цьому квіти. Що б не розділяло їх, усе вже було позаду.

Ми всі маємо потребу в сильній руці Спасителя, яка вивела б нас із нашої єгипетської неволі. Однак ще більше ми потребуємо простягнених рук Христа, Котрий готовий прийняти кожного грішника, що кається, у Свої обійми безпеки.

ПОКИНУТІ

Чи можете ви похвалитися, що ваші діти біжать вам назустріч, кидаються в обійми, чіпляються за шию, залізають на коліна? Чи радіють вони, стрибають, сміються, цілують і зазирають вам в очі? У такому разі ви точно належите до тих щасливців, котрих люблять і чекають.

Власні діти здаються ще більш цінними в ті рідкісні моменти, коли згадуєш, скільки на світі самотніх, обділених увагою людей.

Подивіться на життя дітей з дитячих будинків. Величезні очі, сповнені суму та очікування, давно стали символом нещасної сироти. Справді, навіряд чи хтось настільки близько знайомий з очікуванням та надією, як ці

покинуті рідними малюки. Кажуть, вони часто малюють уявних тата і маму, «свій» дім та мріють про той час, коли, нарешті, з'являться їхні батьки чи хоча б люди, яких вони зможуть так назвати.

Моя прийомна дочка говорить слово «мама», коли треба і коли не треба. Можливо, їй подобається, як воно звучить. Проте, напевно, так вона намагається знову і знову довести собі самій (а заодно і навколишнім) свою приналежність до нової сім'ї. А я, доросла та освічена жінка, коли треба і коли не треба, також називаю її донькою, ніби повертаючи кинутий нею м'ячик. Це така гра, правила якої зрозумілі нам обом.

Я щаслива, що Господь дав мені честь стати матір'ю цієї маленької дівчинки, подарувати їй батьківську турботу та ласку, показати, що любов – це дещо більше, ніж подарунки, смачна їжа та веселі дитячі свята, як це було в них у дитячому будинку.

Щоправда, часи убогих обідів, затертих до дірок діафільмів та рідкісних свят у вигляді екскурсії до кінотеатру залишилися в далекому минулому. Сьогодні деякі дитячі будинки мають такі можливості, які бідним сім'ям і не снилися: басейни, сучасні спортзали, комп'ютери та навіть домашні кінотеатри, а також імпортний одяг, якісні іграшки та книги. Держава систематично фінансує оздоровчі поїздки та строго захищає права сиріт. Незмінним залишилося лиш одне – ніякі блага не можуть замінити дитині сім'ї.

І ось тут виникає нестандартна ситуація. Здавалося б, чого ще бажати? Знайшлися люди, щиро готові прийняти знедолену сироту, розділити з нею гіркоту її минулого та подарувати світле майбутнє. Тож треба радіти! Зізнаюся, дуже складно уявити собі інший варіант. Тому я була вкрай здивована, дізнавшись про «зворотній бік медалі».

Виявляється, існують дітки (переважно старші), котрі іноді не тільки не цінують старань своїх нових батьків, але ніби спеціально провокують нерозуміння, напруження та конфлікти. Психологи стверджують, що причини озлобленості та неприйняття можуть бути найрізноманітніші. Проте в результаті дитина відкидає зусилля дорослих, і ті залишаються розгублені

та спантеличені наодинці зі своїми добрими намірами. І це стосується не тільки дітей з дитячих будинків. Певний відсоток дітей, що проживають на вулиці, мають цілком порядні сім'ї та люблячих батьків. Однак важко не погодитися з тим, що коли дитина, яку люблять всім серцем і душою, у відповідь на батьківські зусилля виражає зневагу та протест – це катастрофа. Скільки не шукай пояснень, це здається незрозумілим і несправедливим, навіть обурливим.

І чим більше я про це думаю, тим зрозуміліше стає, як боляче ми робимо Богові, свідомо не приймаючи Його любов. Ми – дорослі люди, яким уже значно складніше виправдати свою відчуженість і небажання прислухатися до Його слів.

Часом ми дуже схожі на невдячних дітей, яким чомусь зручніше вважати себе покинутими, забутими та недолюбленими. Відмовляючись від пропонуваного Богом майбутнього, ми віддаємо перевагу пошукам виправдання своїх помилок та скаргам одне одному на життєві незгоди.

А в кожного з нас є Отець, готовий прийняти та допомогти. Він може все: змінити обставини, зцілити, навчити впевненості, великодушності та навіть мудрості. Єдине, що Йому не під силу, – це змусити нас визнати Його Батьківство.

Д. Романова

Отражать Тебя

Я иногда теряю Твою нить,
Которой Ты просил меня держаться.
Меня с дороги хочет дьявол сбить,
Но я стараюсь, Боже, не сбиваться.

И время не дает всего успеть.
Иль это я со временем не лажу?
Дай мне, Господь мой, леность одолеть,
Дай постоянно бдеть и быть на страже.

Слаба ли я? Да, тело мое слабо,
Но Дух во мне Твой все стремится ввысь.
Слова Твои я помню: «Не оставлю,
Лишь за руку Мою всегда держись!»

О, Ты – мой Бог, подобных не бывает,
И я хочу хоть в тысячных частях
Отображать Твою для мира славу
И быть огнем Твоим в людских сердцах.

Инна Коваленко

ОСОБЛИВЕ МІСЦЕ

для щасливих людей

II ЧАСТИНА

Перебуваючи в пошуках істинної Церкви, можливо, людина має обирати за принципом більшості? Адже більшість не може помилятися. Можливо, варто просто сміливо покласти на думку богословів і служителів? Якщо вони неправильно навчають, то, напевно, самі будуть нести відповідальність за хибне вчення. Які критерії дає Господь для пошуку Божої Церкви і чи можливо її сьогодні віднайти?

ВІРА БІЛЬШОСТІ

Є люди, котрі живуть усе життя, не намагаючись розібратися в життєво важливих питаннях. Помічаємо певну закономірність: значить суспільна думка правильна. Але чи це так?

Ми вкрай занепокоєні тим, що про нас думають люди. Однак насправді їм до нас немає ніякого діла.

Французький письменник Андре Моруа в минулому столітті писав: «Громадська думка – це думка про те, що думають люди. На неї не варто орієнтуватися, бо це не маяк, а блискавочі вогні». Проте думка більшості впливає на нашу точку зору, бо маркетингологи та психологи, маніпулюючи громадською думкою, знають: чим більше буде голосів на користь хибної думки, тим важче буде наблизитися до істини.

Та чи може схибити більшість? Виявляється, що легше обманути натовп, аніж одну людину. Візьмемо, наприклад, багатомільйонний допотопний світ. Скільки людей спалося? Усього не вісім. Де була більшість? Вона була введена в оману.

Скільки людей спалося з багатотисячних міст Содом і Гоморри? Усього четверо. А якими були дії більшості в часи Ісуса. Ви думаєте, що про досконалого Христа існувала єдина думка і всі схвалювали Його вчинки? «І була щодо Нього велика суперечка між людьми. Кажали деякі, що Він добрий; інші ж казали, що ні, Він обманює народ» (Івана 7:12). Дієслово «обманює» перекладене з гр. «плана», що означає «примувати блукати, відводити вбік, зваблювати, збивати зі шляху». Христа звинувачували: «Не зводь людей з давньої дороги, бо нашої релігії від отця Авраама вже 2000 років». Такі ж докори чує на свою адресу чимало сучасних християн, що проповідують біблійну істину, як аргумент їм наводять давні традиції.

На зорі християнства, коли Пилатові необхідно було вирішити, що робити з Ісусом, кого було більше – тих, хто захищав Христа, вказуючи на Його доброту, чи тих, хто кричав: «Розпни!»? Для релігії не існує нічого більш нищівного, ніж байдужість, оскільки часто саме вона впливає на більшість.

Як стверджував давньоримський історик Тит Лівій: «На жаль, досить часто більша частина перемагає кращу». То чи надійний сьогодні критерій більшості для визначення

Божої істини? Навряд чи... Бо якщо покладатися на думку більшості й сліпо довіряти їй, то можна безнадійно загубити істину.

Уявіть собі, що ви народилися не в Україні, а в Афганістані, то невже вам неодмінно треба бути мусульманином, оскільки 99% населення сповідує іслам? Якби ви з'явилися на світ в Індії, то мусили б стати індуїстом? А якби в Камбоджі, то буддистом? А якби в гарячій Іспанії, то католиком, бо 95% населення сповідує саме католицизм? Хто народився в Китаї, приречений бути конфуціанцем, а в Японії – синтоїстом?

Що ж можна сказати про віросповідання жителів України? Тут є вибір: сповідувати прабатьківське язичництво, що є нашою споконвічною релігією, чи належати до ортодоксальної Церкви. Ми безнадійно заплутаємося у визначенні істинної церкви, беручи до уваги кількість її прибічників чи тривалий період її існування.

Для нас важливо, що думає з приводу більшості Сам Спаситель Ісус. Він стверджував: «Входьте вузькими ворітьми, бо широкі ті ворота й широка та дорога, що ведуть до загибелі, – і багато є тих, що ними входять; але вузькі ті ворота й тісна та дорога, що ведуть до життя, – і мало є тих, що її знаходять» (Матв. 7:13, 14). Чому мало людей знаходить шлях істини? Бо мало хто її шукає.

На жаль, гріховний світ живе за своїми законами і небагато хто намагається пізнати волю Божу. Тому істинне християнство в такому світі навряд чи може бути релігією більшості.

Сьогодні популярно відвідувати церкву, бути християнином. Та наскільки щира віра та бажання людей бути з Богом? Чи не є більшість віруючих номінальними християнами, котрі дотримуються вчення Христа тільки в тому, що не суперечить їхньому гріховному життю. «Не будеш

з більшістю, щоб чинити зло. І не будеш висловлюватися про позов, прихилившись до більшості, щоб перегнути правду» (Вих. 23:2).

Не акцентуйте уваги на релігії більшості, натомість зосередьтеся на тому, у якій із Церков проповідується біблійна істина.

Польський письменник Стефан Гарчинський писав: «Релігія, котра не йде на компроміси, не може бути всенародною. Релігія ж, котра йде на компроміси, не може бути священною». Запам'ятайте: істина – це не те, що люди суб'єктивно приймають за істину, істину визначає в Біблії Сам Бог-Творець. А тим же, хто покладається на натовп, слід пам'ятати, що його думка мінлива: сьогодні кричать «Осанна!», а завтра «Розпни!».

ВІРА АВТОРИТЕТІВ

Польський вчений Хуго Штейнхаус сказав: «Як зворушливо, коли прості люди просять

поради у вчених людей! І як розумно, що вони ці поради не виконують!». Ніщо так не заражає всіх навколо і не поширюється так швидко, як хибна думка, затверджена відомим іменем. Ще за часів Ісуса релігійні діячі запитували: «Хіба хтось із старших чи з фарисеїв повірив у Нього?» (Івана 7:48). Ні? Лише прості люди? То хіба може Він бути істинним Учителем?

Однак правда полягає в тому, що люди звикають лицемірити, у гучних промовах долучаючись до більшості, а в думках – до меншості. На питання фарисеїв Євангеліє відповідало: «Всі ж таки багато зі старших повірили в Нього, але через фарисеїв вони не признавалися, щоб їх не вигнали з синагоги; вони-бо полюбili людську славу більше, ніж славу Богу» (Івана 12:42, 43). Грецьке слово «архон» означає «правителі, князі, вожді, знатні люди, можновладці». І сьогодні люди кажуть: «От якби президент країни відкрито заявив про свою належність до певної християнської конфесії, що сповідує істину, то ми долучилися б до неї». Проте Господь наділив нас свободою вибору та здатністю аналізувати. Досліджуючи Його Слово і просячи в Бога мудрості, ми повинні шукати істину та пізнавати Його волю.

Нам слід пам'ятати, що, на жаль, є люди, котрі тільки прикриваються християнством. Таким чином, не судіть про істинність віри за щирістю окремих її послідовників, за вірою батьків, більшості або авторитетів.

ЩО Ж Є НАДІЙНИМ КРИТЕРІЄМ ІСТИННОЇ ВІРИ?

Євангеліє стверджує: «Майте віру Божу!» (Марка 11:22). Тобто це віра, яка ґрунтується на Божих законах та Його волі. В останній книзі Біблії – Об'явлення – вказані критерії істинної Церкви: «Тут терпіння святих, які бережуть Божі заповіді та віру Ісуса!» (Об'явл. 14:12). Слово «терпіння» (гр. «хюпомоне») означає «стійкість, витримка, постійність».

Таким чином, звертаємо вашу увагу на три характеристики Божої Церкви: стійкість та постійність у відстоюванні біблійної істини, дотримання всіх Десяти Божих Заповідей, віра Ісуса.

ЯК СЛІДУВАТИ ЗА ІСУСОМ?

1. Виконуйте Його святі постанови. «Чому Мене кличете: Господи, Господи! – а не робите того, що Я кажу?» (Луки 6:46). Якщо Христос святкував суботу й виконував решту заповідей, то що мені залишається робити як християнину? Якщо Він ніколи не їв нечистого, то чи не повинен я чинити так само? Якщо Він увійшов у дорослому віці у воду для хрещення, то що слід зробити мені?

2. Довіряйте всій Біблії, а не тільки якійсь її частині. «Бо коли б ви вірили Мойсееві, то вірили б і Мені, адже він написав про Мене. Якщо ж ви не вірите його Писанням, то як ви повірите Моїм словам?» (Івана 5:46, 47). Тобто

Ісус прямо заявив про нерозривність Писань Старого та Нового Завітів.

3. Шануйте святий Божий Закон, бо він названий «істиною». «Правда Твоя – правда вічна, а Закон Твій – то істина» (Псал. 119:142). Якщо Божий Закон є істиною, то чи можуть конфесії, які свідомо порушують або зневажають хоча б одну заповідь, вважатися істинними? Ні, адже в Посланні Якова написано: «Бо хто весь Закон виконує, а згрішить в одному, той став винним у всьому» (Якова 2:10).

Таким чином, та Церква істинна, яка проповідує біблійну істину в повноті, не хежтуючи жодною з Десяти Заповідей і не змінюючи їх. Апостол Павло писав: «Церква Живого Бога, стовп і підвалина істини» (1 Тим. 3:15).

Людям властиво сумніватися. Проте в них не завжди виникає бажання «докопатися» до істини й зробити правильний вибір. Давньогрецький філософ Аристотель написав про людину, яка опинилася на рівній відстані від їжі та напоїв, але при цьому так і не змогла зробити вибір і загинула від спраги і голоду.

Небесний Отець чекає нашого вибору на користь істини, навіть якщо більшість її зневажає. Пам'ятайте: ніколи не пізно піти шляхом повної довіри Богові!

13 грудня 2010 року була опублікована цікава історія. Чудо сталося в китайському місті Сян'ян у провінції Хубей. Чотирирічний хлопчина У. Цзюбін зник 1980 року. Тоді його батько працював теслею в Хубей, куди його дружина приїхала відвідати чоловіка із сином і дочкою. Та син зник.

Розслідування не дало жодних результатів. До справи про зникнення У.Цзюбіна правоохоронні органи повернулися лише через 30 років – у травні 2010 року. У цей час у місті проходила масштабна кампанія проти торгівлі людьми. Унаслідок пошуків дій вдалося встановити особу та місцезнаходження чоловіка, якого приблизно 30 років тому викрали чотирирічною дитиною. Встановити родинний зв'язок загубленого сина й батьків, яким уже було по 60 років, вдалося завдяки тесту ДНК. За показами затриманого був відновлений увесь ланцюжок покупців і продавців дитини.

За своє життя хлопчик, а тепер уже чоловік, перепродавався тричі. Більшу частину життя він прожив під іншим іменем. Яке щастя: через 30 років батькам повернули викраденого сина.

Не забувайте: існує Небесний Отець, Котрому ми належимо. Біблія стверджує, що істина зможе розквітнути у вашому серці, якщо її джерелом буде щира любов до Бога. Про ці закони особистого щастя та успіху для всієї сім'ї читаємо: «Щоб дні ваші та дні синів ваших на землі, яку Господь присягнув був батькам вашим дати їм, були такі довгі, як дні неба над землею. Бо якщо будете виконувати всі ті заповіді, що я наказав вам чинити їх, – щоб любити Господа, Бога свого, щоб ходити всіма дорогами Його, і щоб горнутися до Нього» (П. Зак. 11:21,22). Любіть Бога, бо лише тоді Його Церква стане вашим домом, а виконання заповідей принесе радість.

Усе, що вам необхідно сьогодні, – це зробити правильний вибір, бо від того, що ви оберете зараз, залежатиме те, яким стане ваше завтра: щасливим чи нещасним.

ДЛЯ ЧОГО НАМ ВІДВІДУВАТИ ЦЕРКВУ?

Мілтон Олсон пропонує зворушливу історію, акцентуючи увагу на силі групи людей, об'єднаних спільною ідеєю. Вона називалася «Уроки гусачої зграї». Розглянемо важливі принципи, про які говорить автор у своєму творі.

ПЕРШИЙ УРОК

Змахи крил кожного птаха в зграї створюють підйомну силу для птахів, що летять слідом. Побудова клином на 71% збільшує дальність польоту зграї порівняно з можливостями окремого птаха. Людям у церкві, які єдностайні в думках й мають дружні стосунки, досягнути мети значно простіше, оскільки вони покладаються на Бога та один на одного.

Бути коханою та бажаною – найпо-таємніше бажання жінки в шлюбі. Однак, на жаль, чимало жінок позбавлені уваги власних чоловіків, через що відчувають себе розчарованими. Можливо, ваш шлюб починався з великого кохання, однак романтика зникла? Чому? Можливо, ви змінилися? А можливо, якісь ваші дії охолоджують почуття вашого чоловіка або ж ви втратили те, що пробуджувало його кохання? виправивши свої помилки, ви тим самим зможете отримати реакцію, котра перевершить усі ваші найсміливіші очікування.

ЧИМ ЖЕ МОЖНА ЗДИВУВАТИ ВЛАСНОГО ЧОЛОВІКА ТА ВИКЛИКАТИ В НЬОГО ЗАХОПЛЕННЯ?

Своєю жіночністю. Не потрібно бути надто вродливою, аби оволодіти всіма якостями жіночності. Тисячі звичайних жінок зі звичайними рисами обличчя та не бездоганною фігурою, є привабливими для чоловіків лише завдяки тому, що стали взірцем жіночності.

Жіночність – це ніжна та м'яка риса, котра виявляється в зовнішності, манерах та природі жінки. Жіночність зачаровує чоловіків, оскільки являє собою різкий контраст порівняно з їхніми сильними та мужніми рисами характеру. Коли чоловік помічає цей контраст, то на фоні слабкої жінки відчуває себе особливо сильним та мужнім. І це усвідомлення власної чоловічої сили та здібностей – найбільш радісне почуття

з усіх, котрі він здатен пережити. Важливою характеристикою, притаманною жіночній натурі, є пильна увага жінки до власної зовнішності. Вона постійно доглядає за волоссям, обличчям, фігурою та одягом. Водночас її увага до власної зовнішності не є надмірною. Жінка не проводить нескінченні години перед дзеркалом, забуваючи про розвиток позитивних рис характеру, а також про свої обов'язки. Вона присвячує час сім'ї та домашньому господарству, водночас не забуваючи виглядати привабливою.

ЯК ВИГЛЯДАТИ ЖІНОЧНОЮ

Для того щоб виглядати жіночною, підкреслюйте різницю між собою та чоловіком.

1. Уникайте тканин та кольорів, котрі використовують чоловіки. Жіночі кольори – пастельні, м'які, чисті та насичені. Уникайте темних кольорів, а також занадто агресивних. Малюнок на тканині не повинен затьмарити саму жінку.

2. Не носіть одяг та аксесуари, що нагадують чоловічі. Краще, щоб брюки, жилети, піджаки були пошиті з жіночних видів тканини відповідного кольору.

3. Уважно ставтеся до власної зачіски та зовнішності. Намагайтеся підкреслити свою природну привабливість.

4. Ще однією характеристикою жіночності є скромність. Зазвичай чоловіки не поважають жінок, що надміру оголюють власне тіло. Скромність поєднується з інтелектом та шляхетністю.

Безумовно, зовнішність жінки є важливою, однак якщо ваші манери не вирізняються жіночністю, позитивного ефекту буде важко досягти.

ЧОГО НЕ СЛІД РОБИТИ ЖІНЦІ

1. Стежте за тим, аби не робити різких чи грубих рухів руками, не переймайте манеру чоловіків у жестикуляції.

2. Намагайтеся, аби ваша хода не була важкою, не робіть великих кроків.

3. Робіть усе, аби ваш голос не був гучним, твердим, суто діловим, занадто впевненим чи монотонним.

4. Не смійтеся занадто голосно, не допускайте вульгарних манер, виявляючи радість.

5. Дотримуйтеся правил етикету за столом: їжте охайно, не плямкаючи.

Не можна також забувати про те, що жіночній природі властива слабкість, м'якість та делікатність. Чоловік отримує задоволення, захищаючи та оберігаючи жінку.

Отож, коли йдеться про чоловіків, з усіх якостей, котрими володіє жінка, жіночність є найголовнішою.

Ви можете бути привабливою особистістю та мати благородний характер, однак чоловіки передусім відчують потребу в ніжних, м'яких та жіночних супутниках.

Л. Матвєєва

Причина всіх наших бід

Зверніть увагу на слова «підступність гріха». Сатана завжди пропонує свої спокуси під маскою добра. Остерігайтеся піддатися їм. Одне порушення чесної вірності готує шлях для другого порушення, зло повторюється, доки невірнуче серце не озлобиться і совість не втрапить своєї чутливості.

Нехай ніхто не тішить себе думкою, що гріхи молодості з легкістю можна буде поступово залишити. Це не так. Кожний виплеканий гріх послаблює характер та зміцнює звичку, результатом чого є фізична, розумова й моральна розбещеність. Ви можете покаятися в скоєному злі і стати на правильний шлях, проте склад вашого розуму та близьке знайомство з гріхом будуть заважати вам розрізняти добро і зло. Користуючись вашими сформованими поганими звичками, сатана знов і знов нападтиме на вас.

Багато хто... дивиться на гріх як на дрібницю... Багато хто радиться зі своїми хотіннями й бажаннями, іде за своїми нахилами і доходить висновку, що гріх не такий уже й образливий, не такий жахливий та огидний у Божих очах. Гріх, який притупленому сумлінню може здаватися малим, у Божих очах настільки важкий, що змити його не можна було нічим, як тільки кров'ю Його власного Сина. Такою є справжня ціна гріха. Бог ніколи не дозволить, щоб Його слава потьмяніла, аби відповідати нашим уявленням і поглядам. Безперечно, це ми маємо відповідати Його славі. Гріх настільки ж жахливий, наскільки прекрасна Божа досконалість...

Бог бажає, щоб ми були по-справжньому щасливими. Якщо нашому щастю щось перешкоджає, Він знає, що цю перешкоду необхідно усунути. Він заважатиме здійсненню наших намірів і сподівань та проведе нас через розчарування й випробування, щоб показати нам, які ми насправді...

Гріх – причина всіх наших бід. Якщо ми бажемо здобути справжній мир і щастя, гріх має бути усунутий.

ДРУГИЙ УРОК

Коли одна гуска випадає із загального строю, то відразу відчуває, наскільки важко самій боротися із опором повітряного потоку, і швидко повертається в клин, щоб скористатися перевагами підйомної сили, створеної птахами, що летять перед нею.

Нам варто залишатися в Церкві разом з людьми, які обрали Божий шлях і йдуть ним, з готовністю приймаючи їхню допомогу й особисто допомагаючи іншим.

ТРЕТІЙ УРОК

Коли ватажок, який попереду веде зграю, втомлюється, він повертається в задні ряди, а його місце займає інший птах.

Необхідно замінювати людей, котрі виконують нелегке служіння, і розподіляти рівномірно керівні ролі, делегуючи повноваження.

ЧЕТВЕРТИЙ УРОК

Гуси, що летять позаду, радісними криками підбадьорюють тих, що летять попереду, щоб вони

підтримували належну швидкість! Нам необхідно стежити за тим, щоб наші уста висловлювали схвалення, підбадьорення, а не критику, нарікання чи скарги.

П'ЯТИЙ УРОК

Коли хтось слабне або поранений, двоє гусей залишають зграю, щоб допомогти й захистити його. Вони залишаються з птахом доти, доки він не зможе летіти знову або не загине.

Ми теж повинні потішати та бути підтримкою один для одного в складних життєвих ситуаціях, бо цілком можливо, що завтра і нам знадобиться така допомога.

Христос не помилився, коли залишив на землі Свою Церкву, оскільки знав, що разом Божа сім'я зможе дістатися до небесних осель.

Проте ворог Бога та людей протягом віків робив усе можливе, щоб зробити шлях, що веде до Божої Церкви, максимально складним. Протягом усієї багатовікової історії людство намагалося обґрунтовувати свій помилковий погляд стосовно духовних питань, від яких залежить наша вічна участь.

У попередній статті йшлося про лжеуявлення в питаннях віри. Зокрема згадувалася власна віра, "щира" віра та віра батьків.

Ігор Корещук

ЩО ОЗНАЧАЄ «ЖІНКА ЧЕСНОТНА» І «ЖІНКА... ПОЗБАВЛЕНА РОЗУМУ»?

Мирон Вовк

У Біблії сказано: «Жінка чеснотна досягає слави, і пильні багатства здобудуть... Золотая серечка в свині на ніздрі – це жінка гарна, позбавлена розуму» (Прип. 11: 16, 22).

Як розуміти ці вірші? (Кете Ретер).

Академічний тлумачний словник української мови дає таке визначення слову «чеснотний»: «той, що стосується чесноти – позитивної моральної риси в характері людини; добродієсний».

Якої слави набуває чеснотна жінка? Працьовиті люди отримують гроші, наживають майно, багатство. А людина, яка має позитивні моральні

риси в характері, набуває ще й слави. Набувати – означає стати власником не тільки якихось речей, але і певної якості або риси. Іншими словами, здобувати славу – це бути відомою, поважною людиною. І про жінку, яка вирізняється чеснотою, поширюється хороша чутка. Про її добрі слова та справи, приємні манери, працьовитість і поведінку стає відомо іншим.

Так вона набуває загальної поваги. Святе Письмо закликає нас мати «добре свідчення від сторонніх осіб» (1 Тим. 3:7), тобто навколишніх людей.

«Позбавлена розуму» означає, що вона не керується розумом, здоровим глуздом. У будь-якому питанні ми повинні керуватися доказами розуму, логіки та доступного нам духовного і звичайного життєвого знання. Святе Письмо говорить: «... Любитимеш Господа, Бога свого, всім серцем своїм, і всією своєю душею, і всім своїм розумом, і всією своєю силою» (Марка 12:30). Людина покликана любити Господа, а також приймати всі рішення в житті, керуючись розумом, волею, почуттями, освяченими Богом. За відсутності хоча б однієї із цих складових ми опиняємося на небезпечному шляху і схильні приймати неправильні рішення. Наприклад, якщо хтось любить Господа тільки розумом і в його любові відсутні почуття, така людина тільки «холодний інтелектуал» у релігії. Якщо хтось любить Бога лише силою почуттів, то він стає сентиментальним у релігії і йому важко обґрунтувати свою надію. Апостол Петро наставляє: «Господа Христа освячайте у ваших серцях і будьте завжди готові дати відповідь кожному, хто запитує вас про вашу надію, але з лагідністю і страхом...» (1 Петра 3:15, 16).

Здатність приймати рішення, керуючись силою розуму, силою почуттів і силою волі, робить людину врівноваженою і сильною особистістю. Розсудливість – це дивовижна здатність, якою Бог наділив людину, щоб вона могла пізнавати навколишній світ, відкривати та засвоювати закони творіння і життя, порівнювати і зіставляти їх, а також використовувати в потрібний час.

Деякі християни нехтують інтелектуальним розвитком особистості, що суперечить духу Євангелія. Ослаблення розуму призводить до повної дезорганізації внутрішнього світу. У всіх наших рішеннях обов'язково має бути розсудливість, керування Божою волею, а розсудливість, у свою чергу, керує всіма іншими складовими особистості.

Якщо не бути розсудливими, ми можемо стати жертвами неправильної системи цінностей, що призведе до загибелі.

У народі кажуть, що людину зустрічають за одягом. Кожному з нас приємно підтримувати стосунки із симпатичними й охайними людьми. І красива жінка справляє спочатку таке ж гарне враження. Та коли спілкуєшся з нею, обговорюєш життєво важливі питання і бачиш інколи, що вона не керується мудрістю та розсудливістю, перше приємне враження зникає. З такими людьми не хочеться мати жодних справ. Тому й Соломон порівнює: «Золотая серечка в свині на ніздрі – це жінка гарна, позбавлена розуму» (Прип. 11:22). Чим би не була прикрашена свиня, вона залишається нечистою твариною. Соломон хоче сказати, що наскільки б гарною людина не була зовні, це не матиме ніякого значення, якщо їй не притаманна внутрішня краса.

ВІДОМА ТА НЕВІДОМА ЛЕСЯ УКРАЇНКА

Леся Українка (Лариса Петрівна Косач) народилася 25 лютого 1871 р. у Новограді-Волинському. Мати її – письменниця Олена Пчілка і батько (юрист) – багато уваги приділяли гуманітарній освіті дітей, розвивали інтерес до літератури, вивчення мов, перекладацької роботи. Серед близького оточення майбутньої поетеси були відомі культурні діячі: М. Драгоманов (її дядько по материнській лінії), М. Старицький, М. Лисенко. Усе це сприяло тому, що у дев'ятирічному віці вона вже писала вірші, а у тринадцять почала друкуватися. 1884 року у Львові в журналі «Зоря» було опубліковано два вірші («Конвалія» та «Сафо»), під якими вперше з'явилося ім'я Лесі Українки.

Дитячі роки поетеси минули на Поліссі. Узимку сім'я Косач жила в Луцьку, а влітку – у с. Колодажне. Серед факторів, які впливали на формування таланту Лесі Українки, була музика. «Мені часом здається, – писала вона, – що з мене вийшов би далеко кращий музикант, ніж поет, та тільки біда, що натура утяла мене кепський жарт». Цей «жарт» – початок туберкульозу, з яким вона боролася все життя. Хвороба посилилася настільки, що дівчинка не ходила до школи, однак завдяки матері, а також Михайлу Драгоманову, який мав великий вплив на духовний розвиток Лесі Українки, вона отримала глибоку та різнобічну освіту. Письменниця знала більше десяти мов, вітчизняну й світову літературу, історію, філософію.

Так, наприклад, у 19 років вона захопилася перекладом книги пророка Єзекіїля. Маючи Біблію французькою мовою, Леся, переклавши частину цієї книги, радилася в листі зі своїм дядьком Михайлом, який жив тоді у вимушеній еміграції в Софії: «...Порадьте мені: оце хочу собі купити Біблію, та не знаю, яку краще, чи грецьку, чи слов'янську, – думаю, грецьку краще. Звісно, гебрейська була б найкраща, та що ж, коли не знаю по-гебрейськи. У Біблії, окрім всього іншого, маса грандіозної поезії, і мені скучно, коли я довго її не читаю...».

За порадою дядька Михайла Драгоманова, який був для неї неперевершеним авторитетом, вона переклала окремими частинами книгу пророка Ісаї, багато статей і книг із біблійної історії, історії єврейського народу відомих закордонних авторів того часу. «...Після історичних книжок теж бракує добрих перекладів Святого Письма, але сьому хутко дасться рада...» – пише вона в листі до дядька.

Їхня спільна мета – донести істину до своїх співвітчизників, яка, за їхніми словами, «не зіпсована попівськими тлумаченнями».

Серед листів знаходимо невідомий нам досі переклад Лесі Українки 13-го розділу з Першого послання апостола Павла до коринтян.

«Хоч би я говорив усіма людськими й ангільськими мовами, та не мав би любови, то був би я міддю, що дзвенить, або цимбалом, що бринить. І хоч би я мав пророцтва дар і знав би всі таємниці, і тямив усі знання і якби мав усю ту віру, що навіть гори перестановлює, та не мав би любови, то був би нічим. І хоч би роздав я всі свої маєтки, і хоч би тіло своє віддав спалити, а любови не мав би, то не було б мені користі ніякої. Любов довго терпить, милосердя має, любов не задрить, любов не пишається, не гордує, не буяє, не допминається свого, не роздривається, не мислить зла, не радіє з неправди, а радіє з правди; вона все любить, всьому віри діймає, на все вповає, все терпить. Любов ніколи не відпадає, хоч би й пророцтва перестали, хоч би й мови замовкли, хоч би й знання затратилось. Бо ми тільки частково знаємо і частково пророкуємо, а як прийде довершене (цілковите), тоді все часткове непотрібне (відпадає) буде. Поки я був дитиною, то говорив як дитина і думав як дитина, і міркував як дитина, а як став дорослим, відкинув дитяче. Адже ми тепер бачимо, немов споглядаючи на свічади (дзеркала), тоді ж око в око (віч-на-віч): тепер я розумію частково, а тоді пізнаю все так, як і мене самого пізнаю буде. Тепер же зостанеться віра, надія, любов, три їх, але найбільша з них – любов».

Усе своє недовге життя Леся Українка цікавилася єврейською та християнською історією, її цікавили біблійні сюжети, євангельські герої, історія гоніння перших християн. На ці теми вона написала драматичні твори «У катакомбах», «На полі крові», «Одержима»; за біблійними сюжетами написані поетичні та прозові твори «Самсон», «Гришниця», «У пустині», «Саул», «Дочка Ісфая», «Напис у руїні», «Ізраїль в Єгипті». Біблійними метафорами наповнено багато віршів великої поетеси. «З мене, може, вийшов би порядний студент-теолог, бо я спосібна "втрутитись" у такі речі...» – пише Леся до своєї родини в Софії.

З біографії, усіх листувань, з багатьох творів, з безлічі публікацій, статей, лекцій видно те, що родини

Косачів та Драгоманових велике значення надають просвітницькій діяльності свого народу, основою якої вони вбачають пропагування істин Святого Письма, його моралі, філософії, а Леся Українка – поезиї. У листуванні між родинами читаємо їхні обговорення намірів і мрій дати українцям Біблію рідною мовою. Родини Косачів і Драгоманових в першу чергу бажали прихилити та наблизити українців до загальнолюдських цінностей, в яких вони бачать основу здорового суспільства, здорової нації.

Розповідаючи у своєму листі до брата Михайла про своє перебування в Софії в дядькової родини, Леся ділиться з ним: «Говорили ми з ним чимало і про всякі інші ветхо- і новозавітні релігійні речі; єсть, бачте, у мене великий план... Мені ще для сього треба читати й читати, вчитись та вчитись, а там – побачимо. Коли б тільки я зробила все те, що хотіла!»

Леся, з надзвичайною мужністю переживаючи нестерпні болі, що супроводжували її тяжку невиліковну хворобу, вперто займалася грандіозною, навіть для здорової людини, самоосвітою. Завдяки високому вимогам до себе й принциповому критичному ставленню до літературної майстерності вона залишила нам у спадок великі твори генія. Читаючи твори великої поетеси, напоєні легкістю художніх образів, ми навіть не усвідомлюємо, у яких драматичних умовах вона працювала.

З юного віку, з 7 літ, вона часто була прикута до ліжка. Туберкульоз кісток, яким хворіла Леся, – хвороба на той час маловідома, тому медики лікували її експериментальними методами, нерідко завдаючи шкоди їй так слабкому організму. Милиці, гіпс, хірургічні операції, надзвичайно болючі впровадження ліків до втрати свідомості, самотність хворого, прикутого до ліжка, позбавили її спілкування з однолітками, юності, молодості. Окремою трагедією для Лесі, яка мала велику музичну обдарованість, стала заборона лікарів грати на фортепіано. Кілька разів за свою «тридцятилітню війну» з хворобою, як гірко жартувала Леся, їй доводилося по-новому вчитися ходити. Хвороба часто не давала їй навіть сидіти, змушуючи писати лежачи, тримаючи листок над головою, втрачаючи останні сили.

Не дорікати слово я дала,
І в відповідь на тяжку постанову

Ти дав колючу гілочку тернову,
Без жаху я в вінок її вплела.
Рясніше став колючий мій вінок...
Дарма, я знала се!
Тоді ще як приймала
Від Тебе зброю, що сріблом сіяла,
Я в серце прийняла безжалісний
Клинок.
Тепер мені не жаль ні мук, ні крові,
Готова я приймати і рани, і терни
За марні мрії, за святії сні
Пречистого братерства і любові.

Усі свої болі й незгоди Леся переносила дуже мужньо та героїчно і, за спогадами своїх близьких, докладала усіх зусиль, аби не обтяжити когось своїм станом. Гумор (часто гіркий), оптимізм і життєрадісність були її постійними супутниками. Жалі, сльози й нарікання були не характерними для неї, аж поки біль не ставав нестерпним. Як тільки хвороба відступала, вона була першою помічницею своїй родині, з радістю служила своїм ближнім.

...Я на гору круту крем'яну
Буду камінь важкий підіймати
І, несучи вагу ту страшну,
Буду пісню веселу співати...
...Так! я буду крізь сльози сміятись,
Серед лиха співати пісні,
Без надії таки сподіватись,
Буду жити! Геть думи сумні!
(Уривок з «Contra spem spero!»)

У липні цього року виповнюється 103 роки з дня смерті поетеси. Але життя Лесі Українки, її героїзм, її жага служити людям, її духовна спадщина назавжди залишаться для нас прикладом мужності, віри та сили духа.

Ангела Поліщук

ТВ-програма на березень (28.02 – 05.03)*

НЕДІЛЯ

28 лютого

06:00	Інша сторона	16:30	ДЖЕМ
06:40	Вопрос служителю церкви	17:30	Дорогами християнства
07:00	Біблія продовжує говорити	18:00	5 хвилин для вічності
07:30	Непростое состояние	18:05	Тайны Царства Божия
08:00	Счастье вопреки всему	19:00	Грани музыки
08:50	Так промовляє Біблія	19:40	Под абажуром
09:20	Музична скринька	20:00	Познаем истину
10:00	Дорогами християнства	20:50	Вечірні історії
10:30	Сюрпризы сундука	21:00	Мужчину и женщину. Сотворил их
11:00	Малюваки	21:20	ЧП+
11:20	ЧП+	21:30	Вера. Человек. Судьба
11:30	Мозаїка батьківства	22:00	В контексті
12:00	Богослужение в храме на Подоле	22:40	Так промовляє Біблія
13:20	Грани музыки	23:10	Інша сторона
14:00	ЛоМастер	00:00	Біблія, як вона є
14:20	В гостях у Добрячка	00:30	Богослужение в храме на Подоле
14:40	Лесные истории		
15:10	В будущее – с надеждой (сурдопереклад)		
16:10	Мужчину и женщину. Сотворил их		
16:30	Тайны Нового Завета		
17:00	Непростое состояние		
17:30	Готовим вместе		
17:50	5 хвилин для вічності		
18:00	Вера. Человек. Судьба		
18:30	...є Любов		
19:00	ДЖЕМ		
20:00	Диагноз: здоровье		
20:30	Мозаїка батьківства		
20:50	5 хвилин для вічності		
21:00	Вісті надії		
21:30	Верую		
22:00	Лома Линда 360°		
22:30	День седьмой		
23:00	Вопрос служителю церкви		
23:20	Народ Библии: вчера, сегодня, завтра		
00:00	Біблія, як вона є		

ПОНЕДІЛОК

29 лютого

06:00	Непростое состояние	16:30	ДЖЕМ
06:30	Дорогами християнства	17:30	Дорогами християнства
07:00	Ранок надії	18:00	5 хвилин для вічності
08:00	В центре внимания	18:05	Тайны Царства Божия
08:30	Семеро с ложкой	19:00	Грани музыки
09:00	Ранок надії	19:40	Под абажуром
10:10	Удивительные факты	20:00	Познаем истину
11:00	Ранок надії	20:50	Вечірні історії
12:00	Библейский час	21:00	Мужчину и женщину. Сотворил их
12:30	Музична скринька	21:40	Диагноз: здоровье
13:10	Верую	22:00	Грани музыки
13:40	Тайны Нового Завета	22:40	Под абажуром
14:00	Лесные истории	23:00	Помолитесь за меня
14:30	Малюваки	00:00	Біблія, як вона є
14:50	Історії тітоньки Марії	00:30	ДЖЕМ
15:00	Великие пророки Библии (сурдопереклад)		
15:30	Вопрос служителю церкви (сурдопереклад)		
16:00	Лома Линда 360°		

СЕРЕДА

2 березня

06:00	Мужчину и женщину. Сотворил их	16:30	ДЖЕМ
06:20	Готовим вместе	17:30	Дорогами християнства
06:30	Лома Линда 360°	18:00	5 хвилин для вічності
07:00	Ранок надії	18:05	Тайны Царства Божия
08:00	В центре внимания	19:00	Грани музыки
08:30	Семеро с ложкой	19:40	Под абажуром
09:00	Ранок надії	20:00	Познаем истину
10:10	Помолитесь за меня	20:50	Вечірні історії
11:00	Ранок надії	21:00	Мужчину и женщину. Сотворил их
12:00	Библейский час	21:40	Диагноз: здоровье
12:30	Музична скринька	22:00	Грани музыки
13:10	Счастье вопреки	22:40	Под абажуром

14:00	Малюваки	07:00	Ранок надії
14:20	ЛоМастер	08:00	В центре внимания
14:50	ЧП+	08:30	Семеро с ложкой
15:00	Мозаїка батьківства (сурдопереклад)	09:00	Ранок надії
15:30	Інша сторона (сурдопереклад)	10:00	Диагноз: здоровье
16:00	Помолитесь за меня	10:30	Мозаїка батьківства
17:00	Верую	11:00	Ранок надії
17:30	Мужчину и женщину. Сотворил их	12:00	Библейский час
18:00	5 хвилин для вічності	12:30	Музична скринька
18:05	Тайны Царства Божия	13:10	Мужчину и женщину. Сотворил их
19:00	Лома Линда 360°	13:30	Так промовляє Біблія
19:30	Тайны Нового Завета	14:00	Сюрпризы сундука
20:00	Біблія продовжує говорити	14:30	В гостях у Добрячка
20:30	Вопрос служителю церкви	15:00	Тайны Нового Завета (сурдопереклад)
20:50	Вечірні історії	15:20	Вопрос служителю церкви (сурдопереклад)
21:00	Мозаїка батьківства	15:40	Вісті надії
21:30	Дорогами християнства	16:00	День седьмой
22:00	ДЖЕМ	16:30	В контексті
23:00	Счастье вопреки всему	17:15	Інша сторона
00:00	Біблія, як вона є	18:00	5 хвилин для вічності
00:30	...є Любов	18:05	Тайны Царства Божия

ЧЕТВЕР

3 березня

05:45	Богослужение в храме на Подоле	16:30	ДЖЕМ
07:00	Ранок надії	17:30	Дорогами християнства
08:00	В центре внимания	18:00	5 хвилин для вічності
08:30	Семеро с ложкой	18:05	Тайны Царства Божия
09:00	Ранок надії	19:00	Грани музыки
10:00	Так промовляє Біблія	19:40	Под абажуром
10:30	Непростое состояние	20:00	Познаем истину
11:00	Ранок надії	20:50	Вечірні історії
12:00	Библейский час	21:00	Мужчину и женщину. Сотворил их
12:30	Музична скринька	21:40	Диагноз: здоровье
13:10	Народ Библии: вчера, сегодня, завтра	22:00	Грани музыки
14:00	Лесные истории	22:40	Под абажуром
14:30	ЛоМастер	23:00	Помолитесь за меня
15:00	Диагноз: здоровье (сурдопереклад)	00:00	Біблія, як вона є
15:20	Біблія продовжує говорити (сурдопереклад)	00:30	ДЖЕМ
15:50	Вопрос служителю церкви		
16:10	Дорогами християнства		
16:40	Вісті надії		
17:00	Познаем истину		
18:00	5 хвилин для вічності		
18:05	Тайны Царства Божия		
19:00	Счастье вопреки всему		
20:00	Помолитесь за меня		
20:50	Вечірні історії		
21:00	На перехресті		
21:10	Непростое состояние		
21:40	Інша сторона		
22:30	...є Любов		
23:00	Помолитесь за меня		
00:00	Біблія, як вона є		
00:30	Верую		

П'ЯТНИЦЯ

4 березня

06:00	Мозаїка батьківства	16:30	ДЖЕМ
06:30	Біблія продовжує говорити	17:30	Дорогами християнства

07:00	Ранок надії	16:00	Помолитесь за меня
08:00	В центре внимания	17:00	ДЖЕМ
08:30	Семеро с ложкой	18:00	Богослужения в Заокске
09:00	Ранок надії	18:50	Тайна Нового Завета
10:00	Помолитесь за меня	19:10	В контексті
11:00	Ранок надії	20:00	Счастливой субботы
12:00	Библейский час	20:50	Вечірні історії
12:30	Музична скринька	21:00	Удивительные факты
13:10	Вісті надії	22:00	Познаем истину
13:30	Непростое состояние	23:10	Счастливой субботы
14:00	Сюрпризы сундука	00:00	Біблія, як вона є
14:20	ЛоМастер	00:30	Інша сторона
14:40	В гостях у Добрячка		
15:00	Познаем истину (сурдопереклад)		
15:45	ЧП+ (сурдопереклад)		

СУБОТА

5 березня

06:00	Вера. Человек. Судьба	16:20	Народ Библии: вчера, сегодня, завтра
06:30	...є Любов	17:00	Удивительные факты
07:00	Счастливой субботы	17:50	Грани музыки
08:00	Так промовляє Біблія	18:30	Інша сторона
08:30	В контексті	19:10	Мозаїка батьківства
09:10	Грани музыки	19:30	Дорогами християнства
10:10	Познаем истину	20:00	Так промовляє Біблія
11:00	День седьмой	20:40	Под абажуром
11:30	Богослужение в храме на Подоле	21:00	Тайны Нового Завета
13:00	...є Любов	21:20	Счастье вопреки всему
13:30	Біблія продовжує говорити	22:10	Біблія продовжує говорити
14:00	ДЖЕМ	22:40	Вісті надії
15:00	Богослужение в храме на Подоле (сурдопереклад)	23:00	Верую
16:20	Народ Библии: вчера, сегодня, завтра	23:30	Вера. Человек. Судьба
17:00	Удивительные факты	00:00	Біблія, як вона є
17:50	Грани музыки	00:30	Богослужение в Заокске
18:30	Інша сторона		
19:10	Мозаїка батьківства		
19:30	Дорогами християнства		
20:00	Так промовляє Біблія		
20:40	Под абажуром		
21:00	Тайны Нового Завета		
21:20	Счастье вопреки всему		
22:10	Біблія продовжує говорити		
22:40	Вісті надії		
23:00	Верую		
23:30	Вера. Человек. Судьба		
00:00	Біблія, як вона є		
00:30	Богослужение в Заокске		

ВІТАЄМО
МАМ І ВСІХ ЖІНОК
З ВЕСНОЮ!

нд 14:00

нд 11:00

Параметри налаштування
спутникового
телеканалу «Надія»:
Канал: Nadiya TV
Спутник: ASTRA-4A, 5 ° в.д.
Частота прийому: 12.284 МГц
Поляризація: V, FEC
Швидкість потоку: 27.500 Мбіт/с

Дивіться програми
телеканалу «Надія»
в кабельних мережах України,
а також в мережі Інтернет

24 години на добу
7 днів на тиждень на сайті:
www.hope.ua

Телефон гарячої лінії:
0 (800) 30-20-20
(Безкоштовно по Україні)

Молитовна підтримка
Розмова зі священнослужителем
Сімейна консультація
Питання, побажання
та пропозиції

Вивчайте Біблію
разом з нами on-line на сайті
biblefact.info

Ваші пропозиції,
побажання, зауваження
надсилайте на адресу:
contact@hope.ua
а/с 36, Київ - 71, 04071 Україна
contact@hope

Вечірні історії

Дитячі
повчальні
історії
Добрячка

пн-пт
20:50

*Можливі зміни. Актуальна програма на сайті hope.ua. Телеканал залишає за собою право внесення змін до телепрограм.

46 грн*

«День седьмой»

Ведучий Петро Кулаков за участі та сприяння більш п'ятдесяти істориків і богословів допоможе вам відкрити для себе важливу істину про біблійний день поклоніння.

Мова: російська

33 грн*

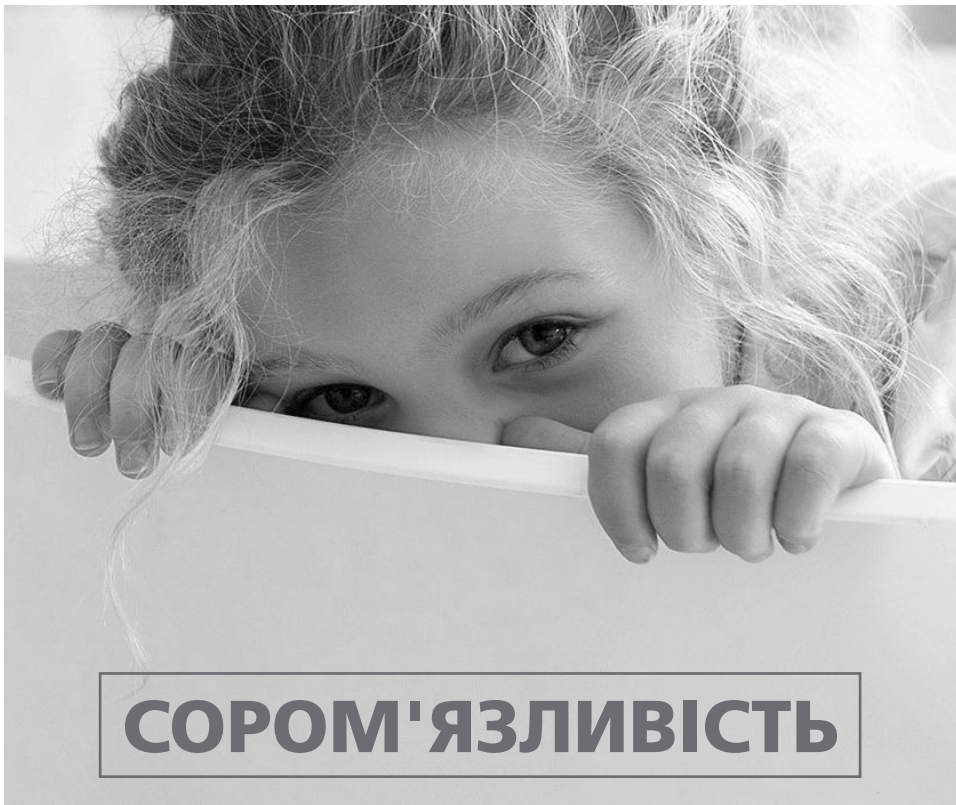
«Мастерская добрых дел»

Не випадково дівтора у дворі полюбає заходити до майстерні чоботаря Афанасія. Адже він не тільки майстер на всі руки, але й цікавий оповідач повчальних історій.

Мова: російська

*пожертвування

Замовити диски Ви можете за телефонами гарячої лінії або за адресою: zakaz@hope.ua; а/с 36, Київ - 71, 04071 Україна

II частина

Ольга Стасюк

ЗАГАЛЬНІ ПОНЯТТЯ ПРО САМООЦІНКУ

Цілісна особистість повинна мати здорову самооцінку.

«Здорова самооцінка? О ні! – заперечують деякі християни. – Про здорову самооцінку Святе Письмо нічого не говорить. Християнам таке стверджувати не варто, бо це заохочує гординю й егоїзм! Послідовник Христа повинен бути низької думки про себе, про свої можливості, про свої таланти – цього вимагає смиренність і покірність».

Як не дивно, але Біблія пропонує християнинові розвивати здорову самооцінку.

Звичайно, у Святому Письмі ми не знайдемо вислову «здорова самооцінка», але там міститься його синонімічне словосполучення, яке здикує категоричних християн! Це вислів «любов до себе!» «Чоловіки повинні любити своїх дружин, як власні тіла. Хто любить свою дружину, той і себе любить... Тож кожний з вас нехай любить свою дружину, як себе *самого*» (Ефес. 5:28, 33). Навіть друга велика заповідь, яку проголосив Христос, велич: «Любитимеш свого ближнього, як самого себе!» (Матв. 22:39).

Слово Боже не заперечує й не засуджує любові до себе, воно тільки обмежує її. Надмірна, нездорова любов до себе, самозакоханість – це егоїзм, а нормальна любов до себе – це здорова самооцінка.

Ось складові здорової самооцінки дитини, які допоможуть нам мати повне уявлення про цю важливу психологічну категорію:

- почуття власної гідності;
- самоповага;
- послідовність у відстоюванні власної позиції;
- здорова впевненість у собі

Дитина, яка себе поважає, у якій розвинене почуття власної гідності та здатність покладатися на власні сили, не буде боязкою та сором'язливою! Постійна наявність цих негативних якостей свідчить про занижену самооцінку дитини.

У дитини із заниженою самооцінкою надто низька думка про себе. Вона відчуває себе неповноцінною, несамостійною і справляє таке саме враження на інших. Ставлення дитини до себе невидимими шляхами передається дітям, які навколо неї. Ось чому так часто вона стає об'єктом глузувань, знущань, зневаги з боку однокласників і друзів. Такі хлопчик чи дівчинка самі не поважають себе, і навколишні не поважатимуть їх. Тому Господь закликає: «Люби ближнього свого, як самого себе».

- Діти із заниженою самооцінкою:
- не відстоюють своїх рішень;
 - легко поступаються бажанням і вимогам інших;
 - невпевнені;
 - легко здають свої позиції;
 - не довіряють собі;
 - багато чого бояться;
 - не відчувають себе розкутими;
 - надмірно вразливі;
 - глибоко переживають кожну свою невдачу;
 - мало себе цінують.

Корені заниженої самооцінки криються у ранньому дитинстві! Самооцінка дитини закладається ще в утробі матері! Якщо дитина небажана – «випадкова», «зайвий рот», – почуття матері до ненародженого малюка невидимими шляхами передаються йому, формуючи відчуття неповноцінності.

ВІДТОРГНЕННЯ ДИТИНИ

Як це вплине на подальше життя немовляти? Було проведено дослідження незвичайного феномена – синдрому нездатності до розвитку або синдрому неповноцінного зростання. При цій хворобі, зазвичай у віці від 6 до 12 місяців, дитина перестає розвиватися. Аналізи й обстеження не виявляють відхилення від норми, але дитина стає млявою й апатичною, перестає їсти та ростити, виглядає виснаженою, хворобливою і може померти без причини. Така дитина нерідко довгий час залишається відчуженою і практично нерухомою. Вона часто уникає контакту очей, дивлячись в одну точку, відвертаючись, закриваючи обличчя або очі. Чому ж дитина втрачає бажання жити?

У багатьох випадках фактором виникнення синдрому неповноцінного зростання є ігнорування дитини батьками, тобто нестача любові й уваги, в тому числі відсутність прив'язаності. Як правило, батьки цих дітей нехтували ними, часом несвідомо (не помічаючи цього). Такі батьки не здатні на свідомому рівні впоратися зі своїм почуттям відторгнення дитини і на підсвідомому рівні відкидають її своєю поведінкою. З'ясувалося, що вони уникали зустрічатися очима з немовлям, майже не розмовляли з ним, а також уникали фізичного контакту. Іншими словами, їх батьківські обов'язки зводилися до годування, одягання і тому подібних речей. Але ж це фізіологічні потреби, які лежать в основі піраміди потреб Маслоу!

Невже для немовляти недостатньо задоволення тільки цих потреб? Виявляється, недостатньо!

У найкрихітнішій людській істоті живе вища потреба – потреба відчувати, що її люблять і цінують.

ФОРМУВАННЯ ЗДОРОВОЇ САМООЦІНКИ

Господь Ісус Христос незадоволений, якщо людина мало себе цінує. Бога засмучує таке ставлення вінця

Його творіння до самого себе. Творець нашого малюка зацікавлений, щоб з перших днів його життя в ньому закладалася здорова самооцінка. Дивний Порадник пропонує прості, але дієві рекомендації, як її формувати. Дотримуючись їх, ми успішно зможемо виправити навіть уже сформований комплекс неповноцінності.

Самооцінка малюка формується в залежності від ставлення до нього матері, тобто завдяки її чуйності до його потреб. Матері через свої реакції на годування, відняття від грудей і поведінку повідомляють дитині свої цінності й принципи. Саме з цих реакцій діти дізнаються: вважають їх добрими чи поганими, коли вони повинні турбуватися й відчувати себе винними, а коли – комфортно й безпечно. Вони дізнаються набагато більше, ніж просто інформацію про те, чи можна їм смоктати свій палець або спати, накрившись ковдрою.

Шановні мами і татусі, бабусі й дідуся, зверніть увагу на дороговісні маленькі знаки уваги до малюка (а потім і до підростаючої дитини), за допомогою яких ми повідомляємо йому, що він цінний і важливий для нас:

- ласкавий, приємний погляд;
- добрі, ніжні слова, у тому числі пестливі імена: котик, сонечко, зайчик і т. д.;
- спокійний, м'який, доброзичливий тон голосу;
- спільне проведення часу;
- ніжні дотики: обійми, погладження, поплескування.

Використовуючи ці прості, але важливі знаки любові, батьки кажуть дитині: ми любимо тебе, ти – наш скарб. Тоді у дитини формується здорова самооцінка, вона буде рости впевненою, рішучою, ініціативною. І навпаки: байдужою поведінкою протягом першого року життя батьки закладають в дитині комплекс неповноцінності.

Що можуть робити мама і тато для розвитку нормальної самооцінки підростаючої дитини? Ось список цінних рекомендацій:

- запевнення дитини в її цінності як Божого дитяти;
- повага до дитини та її прав;
- батьківська похвала;
- довіра, а не підозрілість;
- встановлення досяжних цілей;
- корисна праця.

Коротко розглянемо кожну із запропонованих рекомендацій.

Запевнення дитини в її цінності як Божого дитяти. Біблія говорить: «Погляньте на птахів небесних, що не сіють, не жнуть, не збирають у клуні, а ваш Небесний Отець годує їх; хіба ви не цінніші від них?» (Матв. 6:26).

Ніщо не зрівняється і не може бути кращим стимулом для формування здорової самооцінки дитини, ніж впевненість в тому, що вона – улюблене Боже дитя, цінне та дороге серцю Небесного Отця. Розповімо ж нашому малюкові: якби на світі жив тільки він один, то й тоді Ісус зійшов би з Неба і віддав Своє життя за нього.

Повага до дитини та її прав. Зверніть увагу на піраміду потреб людини. Четвертий її рівень – потреба в повазі. І це потреба не тільки дорослої людини, а й наших дітей. Як ми, батьки, можемо виявити свою повагу до дитини? Так само, як і до дорослих:

- у розмові ні в якому разі не перебивати;
- терпляче вислуховувати;
- з повагою ставитися до думки дитини;
- розмовляти приємним голосом;
- намагатися допомогти у вирішенні проблем;
- знаходити час, щоб провести його з дитиною.

Так у вашій дитини буде розвиватися здорова самооцінка, вона буде поважати себе й батьків. Дитина з повагою буде ставитися і до ближніх, а вони поважатимуть її.

Відома християнська письменниця закликає: «Шануйте дітей заради Христа». Ми цінуємо дитину незалежно від того, хороша вона чи погана, а тому, що вона – надбання Христа. Деякі батьки вважають: дитя – їхня власність, тому вони мають право чинити з ним, як їм заманеться. Але «ваші діти – Божа власність, куплена дорогою ціною... Малі діти куплені дорогою ціною і є Божою викупленою спадщиною». «Душа дитини, яка вірить в Христа, так само дорогоцінна в Його очах, як і ангели біля Його престолу». Сам Христос був колись Дитиною, і це ще один аргумент, щоб поважати нашого малюка. Заради Нього будемо шанувати

дітей (Е. Уайт. Виховання дітей, с. 27, 76, 477; див. У небесних оселях, с. 212; Християнська родина, с. 279, 280).

БАТЬКІВСЬКА ПОХВАЛА

Премудрий Соломон радить чоловікові хвалити дружину: «Устають її діти, і хвалять її, чоловік її – й він похвалює її: "Багато було тих чеснотних дочок, та ти їх усіх перевищила!"» (Прип. 31:28, 29). Євангеліє змальовує Бога, Котрий хвалить Своїх вірних слуг: «Гаразд, рабе добрий і вірний! У малому був ти вірний, над великим тебе поставлю» (Матв. 25:21).

А ми часто не хвалимо дитину, яка найбільше потребує похвали! От і не дивно, що наші діти зростають із заниженою самооцінкою, боязкими та невпевненими.

«Хваліть дітей, коли вони поведуться справно, тому що розумна похвала матиме на них такий самий благотворний вплив, як і на більш старших за віком і розумінням... Проявляйте християнську ввічливість, дякуючи дітям і хвалячи їх за допомогу, надану вам» (Е. Уайт. Дочки Божі, с. 194; Виховання дітей, с. 260).

Джош Макдауел, відомий дитячий психолог і письменник, радить звертати увагу на добрі справи дитини і хвалити її. У нас чомусь виходить навпаки: ми прагнемо застати дитину «на гарячому» та «прочитати мораль». Будь ласка, батьки, змініть цю ситуацію, шукайте можливість не засуджувати за погане, а хвалити за хороше.

ДОВІРА

Іноді через острах, аби діти не зробили чогось «не так», батьки свій контроль перетворюють на невспуший нагляд, а самі перетворюються на пильних «полісменів». Але на дітей і підлітків позитивний вплив справляє саме довіра, як і на дорослих, які бажають, щоб до них ставилися з повагою та довірою, і це право кожної людини незалежно від віку. Дітей не можна тримати під постійним наглядом.

Зверніть, будь ласка, увагу на цікаву закономірність: підозрілість культивує саме те зло, котрому жорсткий нагляд прагне запобігти. Давайте ж більше довіряти своїм дітям, і багато хто з них намагатиметься довести, що він гідний довіри. Особливо це стосується підлітків; дамо ж їм зрозуміти, що мама і тато їм довіряють. Якщо у них складеться враження, що за ними постійно ведеться батьківське спостереження, що за ними стежить осудливе око, така ситуація справлятиме на них деморалізуючий вплив.

На жаль, уява дітей таких батьків малює і відповідний образ Бога як якогось наглядача.

ВСТАНОВЛЕННЯ ДЛЯ ДИТИНИ ДОСЯЖНИХ ЦІЛЕЙ

Якщо ми пред'являємо дитині незрозумінні вимоги та встановили «планку» надто високо для неї, після кожної спроби взяти цю висоту й подальшої невдачі вона буде відчувати свою неповноцінність і втрачатиме самоповагу. Батьки, будь ласка, будьте обережними, щоб не пред'являли непотрібних вимог дитині, аби тільки показати свою владу над нею.

НЕБЕЗПЕКА НЕРОБСТВА

Працьовитість – благословення для молоді. Молода людина повинна уникати бездіяльного життя як страшного зла.

Якою б скромною не була її робота, якщо вона чесно працює та сумлінно виконує свої скромні обов'язки, то не втратить своєї нагороди. Працьовитість необхідна для здоров'я. Якби працюваність заохочували, тоді були б зачинені двері для тисячі спокус. Хто бездіяльно проводить свої дні, не маючи в житті жодної мети, той страждає від розчарування та зазнає спокуси шукати заборонених задоволень, які підривають здоров'я й виснажують фізичні сили вдесьтеро сильніше, ніж найважча праця. Неробство більш згубне, ніж виснажлива праця. Багато людей помирає тільки тому, що вони не здатні і не бажають примусити себе працювати. Неробство занапастило тисячі людей.

Якщо молоді люди бажають зберегти звички доброчесності й чистоти та дотримуватися законів, установлених Богом для людської природи, вони можуть зберегти своє життя,

хоч їхньою життєвою долею стане важка праця.

Тривале життя – спадок стараних. Деяким молодим людям здається: якби вони могли провести життя в неробстві, то були б найщасливішими. Вони розвивають у собі ненависть до корисної праці. Такі люди заздрять шукачам задоволень, які витрачають своє життя на розваги й веселощі... Нудьга і серцевий біль – ось до чого призводять такі думки й поведінка. Неробство призвело до загибелі багатьох молодих людей.

Гармонійна праця – запорука успіху для кожної молодої людини. Бог не зміг би накласти на людей більшого прокляття, ніж якби прирік їх на життя в повній бездіяльності. Неробство знищить душу й тіло. Воно підриває моральні засади людини та її фізичну силу. Її інтелект слабшає, а серце відкривається назустріч спокусі, готове віддатися будь-якому пороку.

Релігія стане для вас міцним якорем. Спілкування з Богом додасть кожному святому спонуканню сили, яка перетворить на задоволення ваші повсякденні обов'язки.

ПРАЦЯ
ЯК БЛАГОСЛОВЕННЯ

Бог оселив наших прабабків у раю, оточивши їх усім корисним та приємним. У їхній оселі в Едемі їм не бракувало нічого, що могло послужити їхньому комфорту і щастю. При цьому Адамові було доручено доглядати за садом. Творець знав, що Адам не буде щасливий, якщо нічим не займатиметься. Адама захоплювала краса Едему, але цього було недостатньо. Йому потрібна була праця, щоб задіяти чудові органи його тіла.

Якби щастя полягало в неробстві, Бог залишив би людину без корисної праці в стані святої невинності. Але Творець людини знав, що саме сприятиме її щастю, тому відразу ж після створення доручив їй працю. Обітниця майбутньої слави та вердикт, який прирік людину в поті чола добувати свій насущний хліб, виходили від одного і того ж престолу...

Коли тіло людини перебуває в бездіяльності, відбувається застій крові, її м'язи слабшають і зменшуються в об'ємі...

Фізичні вправи, велика кількість свіжого повітря й сонячного світла – благословення, якими Небо щедро наділяє всіх, – принесли б життя і силу багатьом виснаженим хворобою... Праця – благословення, а не прокляття. Старання праця забезпечує багатьох, і молодих, і старих, від сітей того, хто знаходить негідні заняття для бездіяльних рук. Нехай ніхто не соромиться працювати, бо чесна праця ушляхетнює людину. Доки руки людини зайняті навіть найбільш буденними справами, її розум може наповнюватися святими, піднесеними думками.

Сонливість і неробство знищують благочестя та засмучують Божого Духа. Від застійної води поширюється сморід, тоді як чистий прозорий струмок несе здоров'я і радість на землі.

ЗАПОВІТ
МІЖ БОГОМ
І ЛЮДЬМИ

Як Старий, так і Новий Завіти відображають вічний заповіт благодаті, у якому спасіння дарується грішникові через віру у викупну Жертву Христа.

У сучасному світі ідея заповіту здається давньою і застарілою. Проте існують відносини заповіту, у яких ми всі сподіваємося знайти любов і почуття безпеки на все життя. Шлюб, хоч і знаходиться «в облозі» та зазнає бід, як і раніше, є мрією багатьох людей.

Усі обіцяють любити одне одного, доки смерть не розлучить їх, проте, на жаль, багато шлюбів все ж закінчуються розлученням.

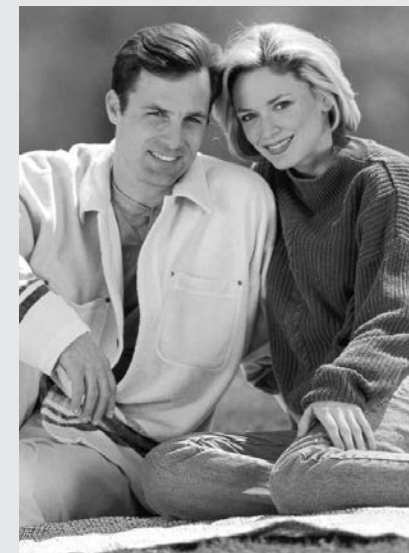
Христина і Кирило відмовилися від думки про розлучення. Через десять тижнів після весілля вони потрапили в жахливу автокатастрофу, внаслідок якої Христина чотири місяці перебувала в комі. Коли до неї повернулася свідомість, вона нічого не пам'ятала з подій у її житті за останні два роки і навіть не знала, хто її чоловік.

Батьки сказали дочці, що вона заміжня. Вона прийняла цей факт, але не відчувала до Кирила ні любові, ні навіть симпатії. Проте жінка не думала про можливість розриву стосунків, бо знала, що дала обіцянку прожити з Кирилом усе життя. Христина вирішила навчитися любити чоловіка, скільки б часу для цього не знадобилося і як би важко їй не було.

Кирило прийняв таке саме рішення. Він одружився, щоб бути з Христіною і в хороші, і в погані часи. Незважаючи на те, що їй не особливо подобалася його присутність, він вирішив знову завоювати її любов. Вони обоє зробили вибір залишитися в шлюбі. Через три роки після катастрофи Христина та Кирило зіграли ще одне весілля, щоб створити нові весільні спогади для Христини. Тепер, коли минуло майже 20 років, вони, як і раніше, щасливі у шлюбі.

Бог міг би з легкістю відмовитися від Свого заповіту з нами. На жаль, Біблія описує багато прикладів порушення заповіту з боку людини, але Господь уклав з нами вічний заповіт благодаті. Незважаючи на нашу невірність, Він і до цього часу вірний нам.

КОРИСНА ПРАЦЯ

Багато великих людей, що залишили помітний слід в історії людства, з раннього дитинства займалися активною, а часом навіть важкою працею. Іноді їм нікому було допомогти, вони змушені були покладатися тільки на себе. Але це викладало їм дорожочні уроки впевненості в собі та в Богові, а також уроки самоповаги.

Маленька Ніка дуже любила лікаря Джона, який приїхав в академію з далекої Америки лікувати зуби студентам, серед яких були її мама і тато. Він розмовляв англійською мовою, а російською говорив гірше самої Ніки. Лікар Джон прислухався до зауважень дівчинки щодо правильної вимови російських слів, а вона намагалася бути слухняною під час лікування зубів. Між американським стоматологом і крихітною російською дівчинкою встановилася міцна дружба.

Одного разу Ніка разом з татом відвідала стоматологічний кабінет. Дорослі про щось розмовляли, Ніка терпляче чекала, коли ж на неї звернуть увагу.

– Ніко, як твої справи? – запитав лікар. – Мені дуже подобається ваша така слухняна, хороша дівчинка, – звернувся він до тата.

– О, вона не завжди така слухняна й хороша, – коротко відповів батько.

Вийшовши на вулицю, дівчинка гірко заплакала:

– Чому ти так сказав про мене?

Тато Ніки розповів мені цю історію, на гіршому досвіді засвоївши значення натхненного заклик: «Шануйте дітей заради Христа!»

ОБМЕН

Я отдаю Творцу свои грехи,
А Он взамен дарует мне прощенье.
Ему несु переживания свои,
А получаю кротость и терпенье.

Он дарит силу трудности нести,
А у ног Его слагаю слабость,
Он все печали мне мои простил
И вместо них дарует в сердце радость.

Я Богу приношу свой страх в тиши,
А Он мне повторяет: «Я с тобою!».
И раны спрятанной моей души
Он заживляет верой и любовью.

К Нему вновь прихожу уставшей я,
Меня Он подкрепляет, вдохновляет.
Закрывает в страхе я свои глаза,
А Он мой страх из сердца забирает.

Все, что имею, – это Бог мне дал,
И самый ценный дар – Его спасенье.
Когда мой дух в пути изнемогал,
Тогда Господь давал мне утешенье.

Я не могу неблагодарной быть
И не могу о милости не молвить,
Ведь научил меня мой Бог любить,
И смог Он смыслом жизнь мою наполнить.

Инна Коваленко

УПЕРТІ МАЛЮКИ

Ми продовжуємо розглядати тонкощі виховання дітей до трьох років. У майбутньому житті підлітка, а потім і юнака дуже багато ситуацій залежатиме від того, яку модель вирішення конфліктів він засвоїть до трьох років.

ЩО ВІДБУВАЄТЬСЯ В ТРИРІЧНОМУ ВІСІ?

До трьох років діти вже добре усвідомлюють, що в них є особисті речі: ліжечко, іграшки, чашка, ложечка і т. д. Це побутові предмети фізичного світу. Проте саме в три роки дитина починає розуміти, що в неї може бути не лише своя чашка або книжечка, але і своя думка! Це пізнання інтелектуального світу. Тепер починається новий відрізок шляху в житті – пізнання себе як особистості, ідентифікація себе серед навколишніх, близьких і рідних людей. Їй цікаво дізнатися, як реагуватимуть на її думку мама і тато. Ці процеси проходять стадії протесту і спостереження за реакціями.

Такий «прийом» в психології називається «дитячим негативізмом», тобто негативною реакцією або протестом на певну дію чи вимогу. Надзвичайно важливо, щоб у таких ситуаціях батьки діяли не спонтанно, а розважливо і з позитивним результатом для дитини. Частіше батьки навіть не здогадуються, що відбувається, і реагують на дитячий протест залежно від настрою. У дитині «прокидається» особистість, і вона хоче побачити, як приймуть її думку і реакцію.

Створюється конфліктна ситуація з боку дитини. Наприклад, щодня дитина спокійно одягала те, що їй приготувала мама. Проте одного «прекрасного» дня вона, насунивши брови, сидить і не одягається (аналогічна ситуація може виникнути за столом під час сніданку, у дворі біля пісочниці). Дитина без пояснень просто сидить, потупивши очі, куточки рота опущені, очі теж. Це поза протесту. Вона підсвідомо чекає реакції батьків.

ЗВИЧАЙНІ РЕАКЦІЇ БАТЬКІВ

Батьки зазвичай не готові до такого повороту подій уранці, коли всі поспішають. Кожен з них реагує по-різному.

Ось найпоширеніші реакції.

Тато невдоволеним голосом запитує сина, чому він досі не одягнений. Одрозумівши наказ негайно і швидко одягатися! Якщо він цього не зробить, то будуть великі неприємності: залишаться вдома, посадять в автомобіль неодягненого і т. д. Тато дає синові час – п'ять хвилин!

Мама у ранкові години, теж поспішаючи на роботу, чепуриться біля дзеркала. Вона чує, як тато вичитує сина і, як завжди мами, говорить на його захист: «Не кричи на дитину! Міг би і допомогти йому одягнутися!» Сердитий тато йде до машини, заводить її, і чекає всіх.

Бабуся пропонує: «Мій маленький! Ти не хочеш сам одягатися? Давай я тобі допоможу. Чому ти такий сердитий? Тобі не подобається ця сорочка? Давай візьмемо іншу. Яку сорочку ти хочеш?» Реакція дитини відповідатиме ситуації: «Так, сорочка погана, потрібно іншу, і ця теж не підходить, хочу ось цю». Бабуся без заперечень виконує вимоги внука. Онука повеселила, висуває бабусі одну за одною.

Хлопчик за кілька хвилин засвоїв для себе принципи розв'язання конфлікту, який сам і створив: тато потрібно слухати негайно, інакше буде погано. Маму не обов'язково слухати, вона готова за нього вступитися! А бабуся можна використовувати завжди, вона не відмовить ні в чому, навіть якщо тато не дозволяє. Відтепер він може проходити всі «риффи» своїх потреб, залежно від того, з ким має справу. Дитина стає професіоналом у побудові стосунків з кожним членом сім'ї.

Виглядає це так. Вечір. Потрібно готуватися до сну. Син розкидав усі іграшки. Мама говорить синові: «Збирай іграшки, уже час спати». Хлопчик наче не чує і продовжує гратися. Мама підвищує голос, повторює прохання. Син чудово чує, але продовжує гратися. Тут під'їжджає автомобіль. Мама говорить: «Тато приїхав!» Більше нічого не потрібно говорити синові! Він за мить зібрав усі іграшки і готовий зустрічати тата. І зовсім не тому, що дуже любить його. Якби не приїзд тата, то бабуся допомогла б хлопчикові: сама все склала б на місце замість тата. Дитина добре

засвоїла уроки, дані татом, мамою і бабусею, що робити в цій ситуації у своїй сім'ї – до кожного потрібний свій підхід. Якщо так триватиме декілька років, це стане правилом життя. Він використовуватиме слабких людей, щоб не робити чогось самому. Під сильних людей, як правило, прогинатиметься, не всловлюючи своєї думки. А думки близьких у сім'ї пройдуть повз вуха – вони йому не цікаві та не потрібні.

ЯК ПРАВИЛЬНО РОЗВ'ЯЗАТИ ЦЮ ПРОБЛЕМУ?

1. Усім членам сім'ї необхідно засвоїти правила вирішення конфліктів і завжди застосовувати їх однаково. Ніколи не суперечте один одному під час вирішення питань у присутності дітей, не критикуйте підходи до проблеми інших членів сім'ї, навіть якщо вони вам не подобаються.

2. Такий підхід до вирішення проблеми називається авторитетним. Він передбачає обов'язкове шанобливе ставлення до будь-якої людини будь-якого віку. Ваша дитина – теж особистість. Як і кожна особистість, вона вимагає поваги. Друга відмінність авторитетного методу – діалог. Уміння чути іншого – ознака людини, яка поважає себе. У діалозі завжди легше побачити всю картину в цілому.

3. Авторитетна модель управління або вирішення ситуацій у стосунках між особистостями діє не тільки з дітьми, але й у будь-якому віці та в усіх ситуаціях, де виникають розбіжності й конфлікти.

4. Правильна поза для вирішення конфлікту – сидіти поруч. Вона називається «очі в очі». Дитина не дивитиметься вам в очі, але вони мають бути на одному рівні.

5. Говоріть спокійним, тихим голосом. Не кричіть, не вказуйте, не погрожуйте. Завдання батьків – допомогти дитині думати і вирішувати. Зайві емоції тільки заважатимуть. Щоб скерувати свої емоції правильно і говорити спокійно, потрібно за декілька хвилин до розмови поставити собі запитання: «За що я люблю свого малюка? Що в ньому хорошого?» Відповівши на ці запитання, ви можете почати бесіду з дитиною.

6. Перші слова, які ви промовите, мають бути саме з вашої продуманої відповіді на запитання: «За що ви його любите?» Із цих слів і потрібно починати: «Ми тебе дуже любимо, ти чудовий малюк, дуже добрий і милий і т. д.»

7. Далі необхідно емоційно висловити слова, які виражають наш емоційний стан у цій ситуації. «Проте мені дуже шкода... (я розчарована, мені не сподобалося і т. д.)».

8. І тільки зараз ви можете сказати причину вашого смутку і точно визначити ситуацію, про яку йдеться, – неправильна поведінка малюка. Розкажіть йому про те, як ви хотіли зробити так, щоб йому було добре і щоб він виріс вихованим, хорошим, добрим хлопчиком (залежно від тієї ситуації, у якій він зробив вам виклик). Навіть якщо ви спізнюєтеся на роботу, заради майбутнього вашого малюка проведіть цю виховну роботу, не поспішайте його смикати або кричати.

Це і є початок шляху, і ви маєте пройти цей шлях виховання разом із

ним. Якщо ваш малюк не буде поки що нічого говорити, не гнівайтеся на нього, адже ваше завдання – не змусити його щось сказати, а навчити правильно вибирати і думати.

9. Тепер потрібно поставити перед дитиною завдання: «Якщо ти зараз швидко одягнешся, ми сядемо в машину і поїдемо, а ввечері зустрінемося і підемо гуляти (у гості, у парк або інші місця, приємні для дитини)». Це в тому випадку, якщо дитина зробить правильний вибір, прийме правильне рішення. «Проте якщо ти і далі будеш сидіти й вередувати, а не одягатимешся, то ми будемо змушені покарати тебе (покарання за вибором батьків: без прогулянок, обмеження в переглядах мультфільмів і т. д.)».

10. Залиште дитину, нехай обдумає ваші слова. Дайте їй час осмислити те, що було сказано. Вона думатиме, тому що все було сказано спокійним голосом. Проте рішення може бути і неправильним. Адже дитина ще не стикалася з такими завданнями і не впевнена, що ви виконаєте обіцяне. Тому дитина може зробити неправильний вибір – далі сидіти, насунивши брови.

11. Через кілька хвилин підійдіть до дитини і дійте згідно з її вибором. Покарання в такому разі буде вибором дитини, а не вашою негативною емоцією. Виконайте свою обіцянку. Проте слід завжди пам'ятати, що обіцяти потрібно тільки те, що ви зможете зробити.

Діти можуть випробувати вас ще раз, вирішивши, що, можливо, вони чогось не зрозуміли. Ваш урок повинен повторитися знову так само. Якщо всі члени сім'ї без винятку діятимуть однаково, діти швидко зрозуміють, що краще зробити правильний вибір і добре подумати перед тим, як вибирати. Це стане звичкою не лише в три роки, але такого уроку, за підтримки всіх членів сім'ї, вистачить хлопчикові або дівчинці на все життя. У них з'явиться прекрасна звичка: перед тим як прийняти рішення, добре подумати про наслідки! Що може бути краще, ніж такий подарунок дітям від люблячих батьків?

Лідія Нейкурс

ТИПИ МИСЛЕННЯ ДІТЕЙ

ДОЛАСЬМО ВЕРШИНИ ЗНАНЬ

Досягти «Евересту» в навчанні та розвинути здібності своїх дітей усім батькам хотілося б якнайшвидше, хоча це вдається не кожному охочому. У чому ж річ? Річ у тім, що розумові здібності у всіх людей різні. Ми

поділяємо дітей на групи математичного та гуманітарного спрямування. Однак сьогодні існує значно ширший підхід: не враховуючи показника айкю (IQ), спеціалісти налічують сім груп. Апелуючи до особливості мислення дитини, можна сформувати позитивну мотивацію навчання та досягти нових цілей.

Якщо ваша дитина любить читати, аналізувати словесну інформацію, їй подобаються сюжетні оповіді, то вона – лінгвіст. Згодом це майбутній філолог, юрист, журналіст чи перекладач. Однак у такої дитини можуть бути труднощі з математикою. Якщо вона просить допомогти із задачею чи рівнянням, то слід пам'ятати, що в центрі її уваги – звучання слів. Тому математичні дії слід перекласти на багату літературну мову, інакше в хід підуть методи сліпої підстановки чисел і сформується неохота до точних наук. Іншим разом формулу чи вираз слід «влести» в сюжет, придумати історію її виведення або цікавий епізод її застосування. У молодшому шкільному віці для дітей філологічного спрямування вам знадобляться вірші,

рими математичної тематики. Дайте можливість дитині-лінгвісту зазирнути в біографію Декарта, Піфагора, Ейнштейна, нехай вона спробує заговорити рідною мовою основоположників сучасної математики.

Якщо ваша дитина має математичний склад мислення, то її успіхи в царині цифр і законів очевидні. Гарних результатів вона досягне в галузі історичних наук, коли в центрі своїх досліджень поставити закони причинно-наслідкових зв'язків, відомі дати та ключові слова хронологічних подій.

Юним математикам і фізикам треба показати план-схему будови текстів у літературі. Їм буде цікаво вивести свої «формули» поезії, правил орфографії та пунктуації. Яскравішим буде запам'ятовування у знакових символах.

Дитина об'єктно-просторової групи любить образотворче мистецтво, уроки праці, географію, креслення. «Рідною мовою» її світопізнання є образне мислення у відтінках і кольорах. «Краще один раз побачити, ніж сто разів почути» – гасло дітей з таким мисленням. Школярам об'єктно-просторової групи подобається

вести календар погоди, спостереження за природою. Їм легко читати плани і проекти, без труднощів дається орієнтування на місцевості. Та юним художникам, архітекторам, модельєрам та дизайнерам іноді не вистачає хисту до гуманітарних наук. Тут слід поєднати два напрями: намалювати ескіз вірша, якого вчить дитина; нові слова з іноземної мови оформити наочно, зробити картосхему до вивченого матеріалу з історії; до уроку біології вилипнути з пластиліну квітку ряду хрестоцвітних тощо.

Якщо дитина отримує найбільшу кількість зауважень на уроках основних предметів, але має блискучі результати зі спорту, то це – особа кінестетичної групи мислення. Малорухливі уроки й домашні завдання для такого учня можуть стати «каторгою», оскільки йому потрібно предмет дослідження бачити, нюхати й обов'язково тримати в руках та експериментувати. Для непосидючих дошкільнят цієї групи запам'ятовування букв є захопливим, коли вони показують кожен літерний палець рук. Старшокласників та підлітків

Батьківщина ківі – Китай. Європейці називають плоди ківі «китайським виноградом» або «китайським агрусом», а самі китайці – «мавпячим персиком». Однак вирощують ківі в Новій Зеландії. Цікавий той факт, що врожай ківі збирають навесні, а на наших прилавках ці смачні плоди є цілий рік.

Насіння цієї екзотичної рослини було завезене в Нову Зеландію 1905 року. Сама ж рослина названа на честь місцевої пташки ківі. Зовні плоди ківі непоказні. Вони нагадують картоплю, на смак кисло-солодкі. Ідять ківі свіжими або додають в салати та десерти. Нарізавши шматочками безпосередньо перед подачею на стіл, щоб зберегти вітаміни та красивий смарагдовий колір плоду.

У дозрілих плодів тонкий та приємний змішаний смак – суниця, банану, дині та ананасу. Дозрілі ківі на дотик м'які. Однак і тверді плоди добре дозрівають при кімнатній температурі. Проте при купівлі обирайте не досить м'які, не надто тверді, не в'ялі та не пом'яті фрукти. Зберігати їх краще в

холодильнику, помістивши в поліетиленовий пакет з дірочками. У такому вигляді ківі може зберігатися протягом місяця. Плід ківі містить більше вітаміну С, ніж апельсин чи лимон. Крім того, він багатий калієм, що дуже корисно для тих, хто страждає на гіпертонію або хвороби серця. Ці речовини знижують тиск та живлять серцевий м'яз. А ще в цих плодах є вітамін Е та кальцій. При цьому в ківі лише 60 калорій на 100 г продукту, завдяки чому він став цінним дієтичним продуктом. У ньому майже немає натрію та жирів, зате багато вітамінів, амінокислот, фосфору, заліза та інших мікроелементів. Про те, що ківі використовують у кулінарії, знають майже всі. Однак те, що ці плоди входять до складу рецептів народної медицини, відомо небагатьом.

- При застудних інфекціях, особливо в період епідемії грипу, плід ківі розімніть виделкою, додайте 1 чайну ложку липового меду та їжте пюре ввечері перед сном.
- При опіках та обмороженнях протертий плід ківі змішайте з 1 чайною

ложкою оливкової олії. Змазуйте цією сумішшю уражене місце, і рана швидко загоїться.

- Подрібніть у міксері 3 морквини, 1 плід ківі, ложку меду та склянку кефіру. Подайте напій з підсушеним хлібом. Такий вітамінний коктейль допомагає організму відновитися після застудних захворювань.

Норвезькі вчені виявили в плодах ківі унікальну речовину, яка «спалює» шкідливі жирні кислоти, що блокують артерії. Крім того, знижується ризик утворення тромбів. Тому для покращення роботи серцево-судинної системи рекомендується з'їдати 2-3 ківі на день. Через місяць, за оцінками вчених, рівень шкідливих жирних кислот у крові знижується приблизно на 15 %.

Та пам'ятайте: не рекомендується вживати ківі дітям до 2 років, аби уникнути алергічних реакцій.

СИРНИКИ

ІНГРЕДІЄНТИ:

- 250 г сиру
- 1 білок (1 яйце)
- 1-2 ст. л. цільнозернового борошна
- вівсяні висівки для панірування

ПРИГОТУВАННЯ:

1. Духовку розігрійте до 180° С. Сир, якщо вологий, віджміть і змішайте з борошном та білком (або яйцем).

2. Сформуйте ложкою невеликі кульки, обваляйте у висівках, злегка притисніть долонею.

3. Викладіть сирники у форму, застелену пергаментом, і випікайте 40-45 хвилин.

4. Подавайте з будь-яким варенням, джемом, сметаною, фруктами, медом або ягідним соусом.

Смачного!

Зелений коктейль

Цей смачний і корисний коктейль допомагає спалити жири відкладення! Напій багатий вітамінами.

Вам сподобається кисло-солодкий смак і яскравий колір! Якщо поєднати коктейль з фізичними вправами, то ви швидше досягнете результату!

ІНГРЕДІЄНТИ:

- 100 мл води
- 1 ківі
- 2 кружальці лимона
- 1 ч. л. меду (за бажанням)
- 7 гілочок свіжої м'яти
- 7 гілочок свіжої петрушки

ПРИГОТУВАННЯ:

1. Спочатку зніміть шкірку і розріжте ківі на 4 частини. Покладіть його в ємність, у якій будете подрібнювати всі інгредієнти, наприклад, у чашу для блендера.

2. Додайте два тонких кружальці лимона разом із цедрою (кісточки необхідно видалити), листя петрушки і м'яти.

3. Налийте 100 мл холодної води, можете додати мед за бажанням.

4. Подрібніть усе до однорідної маси.

5. Перелийте в склянку. Можна прикрасити за бажанням часточкою лимона.

Смачного!

МОРКВЯНИЙ ПИРІГ

ІНГРЕДІЄНТИ (на 12 порцій):

- 2-2,5 склянки борошна
- 1 склянка морквяного соку або 2 склянки натертої моркви
- 0,5 склянки цукру
- 0,5 склянки олії
- 1 дрібка солі
- 1 ч. л. лимонної цедри
- 1 пачка сухих дріжджів
- ванілін (на кінчику ножа)
- 50 г родзинок
- цукрова пудра (для прикраси)
- 2 ст. л. зерен гранату

ПРИГОТУВАННЯ:

1. Моркву почистіть та промийте. Зробіть морквяний сік або ж натріть моркву на мілкій тертці. Увімкніть духовку.

Морквяний сік (чи натерту моркву) змішайте із цукром, цедрою та олією, додайте дрібку солі та ванілін, усе добре перемішайте.

2. Борошно просійте та змішайте з розпушувачем. Потім поступово додайте до морквяної суміші борошно з розпушувачем. За консистенцією тісто має бути схоже на дуже густу сметану. Додайте родзинки та добре все перемішайте.

3. Форму змажте олією та присипте борошном. Викладіть тісто у форму.

4. Поставте форму в духовку та випікайте протягом 30-35 хв при температурі 180° С.

5. Перед подачею на стіл наріжте пиріг і прикрасьте його цукровою пудрою та зернятками гранату.

► слід активно залучати до сильної фізичної праці, соціальної роботи. Без участі в спортивних секціях, туристичних гуртках, гуртках юних натуралістів та слідопитів шкільне життя непосид наповнюється негативними моментами, нескінченними скаргами педагогів. Візьміть до уваги: такі діти досить винахідливі, ініціативні, вони багато можуть у діяльності, якою захоплюються. У дозвіллі віддають перевагу активному відпочинку, а також театральному мистецтву та виставам.

Якщо у вашому домі дитина-музикант, то природно, що вона бажає чути музику в літературі, складає свою мелодію до почутої поезії, любить наспівувати риму зарубіжних творів, прагне краси в усному мовленні. Для її світогляду урок історії – це звуки битв, військово-патріотичних пісень чи боротьби; уроки біології та географії – це звуки та голоси природи; уроки літератури – це хвилюючі переживання тих чи інших героїв.

Міжособистісно-інтерактивна група дітей збирає навколо себе актив однокласників. У полі зору їхньої діяльності творчі зустрічі будь-якої

тематики, сценічні прем'єри, конкурси, організація походів та екскурсій. Найважливішим для дітей інтерактивної групи є самовираження та авторитет. Їхня мета – це живі відносини, а не наукові досягнення. Улюблені предмети – етика, література, економіка. Діти цієї групи дружелюбні, товариські, а в майбутньому це прекрасні люди, які створюють міцні сім'ї.

Психологічна група дітей – це зовні скромні й тихі особистості. Однак сила їхнього характеру, витримка та спостережливість надзвичайно великі та стійкі. Їхні судження та висновки незалежні. Вони люблять тихоплинне, розмірене життя і часто дивують однолітків вузькою спеціалізацією. В арсеналі дітей психологічної групи нерідко є унікальні колекції мінералів, марок, монет чи гербаріїв.

У майбутньому це чудові продюсери, режисери, психологи, арбітри, судді, адвокати.

Дорогі батьки, можливо, до повноліття ваша донька чи син розвине усі сім аспектів мислення. Але зараз розпізнайте внутрішній світ дитини, допоможіть їй реалізувати себе та залюбки вчитися. У коловороті буднів

розставте пріоритети. З цього приводу в народі розповідають повчальну історію. Якось один мудрець узяв аркуш паперу, поставив у центрі жирну чорну крапку і, піднявши над головою, попросив людей сказати, що вони бачать. Хтось відповів першим:

– Я бачу чорну крапку.
– Правильно, – відповів мудрець.
– А що ви ще бачите?
Запанувала тиша.
– Невже ви не бачите нічого, крім крапки? – запитав мудрець.
– Ні, – пролунав цілий хор голосів.
– Дивно, – відповів мудрець. – Як ви могли не помітити найголовнішого – аркуша паперу?

Любі читачі, шановні батьки, педагоги! Нас часто вибивають із колії якісь прикрі дрібниці: за крапками правил, вимогами програм, стандартів освіти, навчальних нормативів ми забуваємо про дарунок від Господа – саму дитину. Слово Боже наголошує: «Діти – спадщина Господня, плід утроби – нагорода!» (Пс. 126:3). Тому погляньмо на свою дитину з позиції Неба та просімо Господа допомогти виростити її для служіння Богу й людям.

А. П.

**КОНТАКТ-ЦЕНТР
НАДІЯ**
contact.hope.ua

ЦІЛОДОБОВА
 телефонна лінія довіри
 працює спеціально
 для Вас.

Тут Вас вислухають,
 зрозуміють, втішать,
 нададуть допомогу та
 підтримають у молитві.

Молитовна допомога

- Консультація священнослужителя
- Молитовна підтримка
- Вивчення Біблії

*«І будете молитися Мені, а Я буду прислуховуватися до вас.
 І будете шукати Мене, і знайдете...» (Біблія, книга Єремії 29:12, 13).*

ТЕЛЕФОН В УКРАЇНІ:

 0 800 30 20 20
 (безкоштовно по Україні)

 24/7

 contact-hope

 molitva@hope.ua

**РАДІО
"ГОЛОС
НАДІЇ"**

Зустрічайте
оновлене
 християнське радіо!

Ми стали ще ближче та ще цікавішими...

- Слухайте нас в Інтернеті **24/7**
radio.hope.ua
- Через додатки для Android та iOS
- Через TuneIn, SmartTV
- В офлайн-режимі через подкасти
- На УР-1 **СБ 17:30 / НД 08:50**
- УР-2 **ПН 18:55 / ВТ 18:45**

Завжди на зв'язку **0 800 30 20 20**

РАДІО, ЯКЕ ДАРУЄ НАДІЮ...

Hope.UA

РАНОК НАДІЇ

- Ранковий гість
- Духовний сніданок
- Аксіома кохання
- Спорт-Time
- Кулінарочка
- Здорово жити
- Чомучки

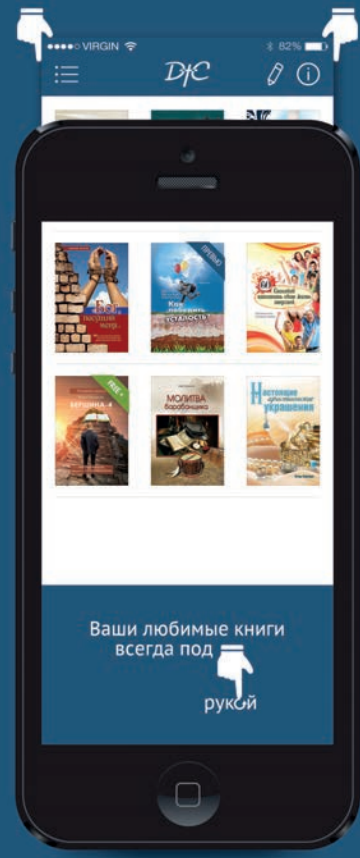

07:00
09:00
11:00

Теперь мы в App Store

Приложение: «LifeSource»

Наша адреса

Щомісячна газета «Вічний Скарб»
Видавець – християнське видавництво «Джерело життя»
 Відповідальний за випуск: директор
 видавництва «Джерело життя» Василь Джулай
 Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
 Богословська експертиза: докторант богослов'я Ігор Корещук
 Відповідальний редактор: Яна Хорошун
 Над номером працювали: Олена Котлярова, Олена Мехоношина
 Відповідальна за друк: Тамара Грицюк
 Коректори: Ганна Борисовська, Інна Джердж
 Дизайн та верстка: Артур Антер
 Наклад: 100 000 прим.
Адреса: 04071, м. Київ, вул. Лук'янівська, 9/10-А
 e-mail: dzherelo@ukr.net; тел.: (044) 467-50-72

Якщо Ви бажаєте пожертвувати кошти
 на розвиток газети, то можете це
 зробити через банк.

Наші реквізити:
 Ідентифікаційний код:
 ЄДРПОУ 19350731
 Адреса: 04071, м. Київ,
 вул. Лук'янівська, 9/10А
 Рахунок: 26006149457
 МФО 380805
 Найменування банку
 «РАЙФФАЙЗЕН БАНК АВАЛЬ» у м. Київ

Редакція залишає за собою право друкувати матеріали в
 дискусійному порядку, не поділяючи поглядів автора, а
 також право редагувати і скорочувати тексти.
 Рукописи не рецензуються і не повертаються. Оголошен-
 ня, реклама та листи дописувачів друкуються мовою
 оригіналу. Листування ведеться лише на сторінках газети.
 Відповідальність за зміст статей несе автор.

**Свідцтво про державну
 реєстрацію**
 Серія KB №8176 від 03.12.2003

